

číslo 4 - duben 2012 - cena 15 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Společníci Karel Karda a Jaroslav Vojtěch v hlubocké provozovně firmy MAUZ. Foto Jan Pírgel, www.janpirgel.net.

MAUZ

oceněné hlubocké
řeznictví a uzenářství

✧ ÚVODNÍK ✧

Z Hluboké se odvíjela noční tma dlouhá šňůra aut, a ve všech seděli vysmátí, odpočinutí lidé. Nadopování nedefinovatelnou, leč silnou životní energií ujížděli vstříc novým zítřkům (o kterých už tušíme, že nebudou tak světlé, jak nám kdysi slibovali...)

A jak to vím, že všichni byli vysmátí? Protože právě odjížděli z divadelního představení *Blbec k večeri*, na kterém jsem také byla.

Po dva pátky jsem vyvedla do společnosti maminku, abychom si v klidu a pohodě vychutnaly obě hlubocká divadelní představení a setřásky z ramen každodenní starosti.

Při derniéře hry *Postel pro anděla* mi předem bylo potvrzeno manželem jedné z hereček, že herci jsou ve formě. A byli. Od první předgenerální zkoušky jsem zaznamenala velký posun. Maminka (byť většinu herců osobně nezná) poznamenala, že se typově skvěle hodí k rolím, které ztvárnili a ztvárnili je skvěle. Bylo to milé, veselé a plné radosti v hledišti i na jevišti. V hledišti podporovali herce většinou Hlubočáci a celé to mělo milou rodinnou a kamarádkou atmosféru. Herci možná pocítili úlevu, že je pro tuto sezónu divadlo úspěšně za nimi, ale spíš se přiznávali k litosti, že už je zase konec... Teď, když se do hry všichni tak krásně vžili.

Blbec k večeri prověřil oba hlavní protagonisty a Zdeněk Píkl neslezl z jeviště – s výjimkou přestávky. To, že ho bolí záda, snad ani nemohl hrát – bylo to tak opravdové, že obecenstvo sykalo bolestí při každém jeho pohybu. To neuvěřitelné množství textu a akce, kterou herci ze sebe museli chronologicky správně a herecky uvěřitelně vyzdímat... jak jen to dokáží?? Nicméně Divadlo Hluboká už je tak profesionální, že jsme nepocítili ani závan nějakého úsilí. Všechno plynulo bystře jako jarní potůček a legrace, možná lépe říct spíše srandy, bylo tolik, že smyla chmuru všedních dní.

Škoda jen, že takových blbců, jako byl tenhle, nechodí po světě víc. Bylo by nám všem lépe!

Na herce páně Piklova ansámblu chodí publikum vzdálenější – to ta šňůra aut k Budějčům. A řekla bych, že i trochu náročnější. Přesto odcházelo více než spokojeno.

Když si uvědomíme, že Jihočeské divadlo přehodnocuje svůj repertoár, neboť svými experimenty přišlo o část diváků a znovu si k nim hledá cestu – měli bychom jim možná prozradit, jak na to. A mohli bychom být více hrdí! Hlubocké divadelní společnosti za posledních 15 let ani jednou nešlápaly vedle a vždy měly ve výběru repertoáru šťastnou ruku.

Jó, kdo umí, umí.

V dubnu se ještě znovu zopakne již kultovní představení Divadla Hluboká – nepřekonatelná fraška *Vraždy a něžnosti*, do které mám pokaždé tu čest shánět po kamarádech mého cizokrajného muže dvoje kožené krátké kalhoty na kostýmy skopčáckých turistů. Když jsem vyslovila přání, ať mi ty kalhoty jen nepůjčuje, ale ať od těch mužskejch – kruci už – nějaký starší model odkoupí, zaúpěl nad mou tupostí a sdělil mi, že Rakušana odloučí od jeho kožeňáků jen vlastní smrt. A někdy ani ta ne. Trochu teatrální vlastenectví, že?

Ale miluju naše divadelníky tolik, že když to nepůjde po dobrém, půjde to po zlém – a v Alpách přibudou dva nenápadné hrobečky neznámých mužských mrtvolek, oděných pouze ve spodním prádle. A bude to!

Hrát se bude i v létě, zase muzikálově a Casanova už má jistě neklidné sny. Je po konkurzech, kostky jsou vrženy, protagonisté vybráni – a světová premiéra za dveřmi.

Jsem ráda, že co se týče hlubockých divadel, skutečnost vždy předčí naše očekávání!

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům,
kteří v měsíci duben 2012 oslaví významná výročí.

Hájek Karel	Hluboká	95 let
Smotlachová Květuše	Hluboká	92 let
Růnová Stanislava	Hluboká	85 let
Švihla Jiří	Hluboká	80 let
Labová Zdeňka	Hluboká	80 let
Lukášková Zdeňka	Kostelec	75 let
Starý František	Hluboká	75 let
Krejsová Jindra	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se		Opustili nás	
Tomáš Pírgl	Munice	Havlíčková Miroslava	Hluboká
Václav Stach	Hluboká	Gábor Josef	Hluboká
Sára Stachová	Hluboká		

NOVĚ OTEVŘENÝ LINIOVÝ KLUB ORIFLAME

- Možnost nechat si posílat balíčky přímo na Hlubokou
- Vyřízení Vašich objednávek, možnost registrací
- Prodej katalogů a vzorečků • Poradenství

Provozovatel: Kristina Krieglnerová

Nám. Čsl. armády 34, 373 41 Hluboká nad Vltavou

Tel. 728 015 169, mail: kkrieglnerova@seznam.cz

Závozy: pondělí Provozní doba: Úterý, čtvrtek 16:30 – 19:00

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

Z jednání rady města

■ Město řešilo opravu plotu a řešení nového vstupu u domu v Mánesově ul. Rada se zabývala žádostí Sdružení Hůrka o odkoupení

veřejného osvětlení ZTV Hůrka, ale vzhledem k současné finanční situaci nedoporučila koupit v letošním roce.

■ SDH požádal o řešení mimořádné situace havarijního stavu 18 let starého atmosférického plynového kotle a nevyhovujícího plynového kominového tělesa v hasičské zbrojnici v Hluboké/Vlt. Kotel bude nahrazen takovým, jehož spaliny je možné vyvést přes stěnu ven a SDH se na nákladech bude podílet.

■ Stejně jako loni rada schválila zamýšlené akce jednotlivých osadních výborů. Tento proces je nutný proto, aby případné nákladnější investiční záměry OV byly prováděny s vědomím obce. U rozsáhlejších akcích byl určen garant (p. Raus, ing. Smrčka).

■ Rada byla informována o dopisu p. Piší, týkající se digitalizace hlubockého kina. Podpořila zařazení částky 25 tis. Kč na podání žádosti o poskytnutí dotace na digitalizaci do rozpočtu, s tím, že město bude mít čas na analýzu této problematiky.

■ Na základě požadavku města byla zajištěna projektová dokumentace nové elektroinstalace. Předpokládá kompletní výměnu rozvodů elektřiny podle současných předpisů, a to tak aby všechny společné, nebytové i bytové prostory měly vlastní měření. Náklady na celkovou rekonstrukci byly odhadnuty na 2 mil Kč, ale jsou nutné vzhledem ke špatnému technickému stavu rozvodů a problematickému rozúčtování nákladů na jednotlivé uživatele.

■ Rada projednala návrh na zvýšení dotace na rok 2012 pro příspěvkovou organizaci města PMH z důvodu nárůstu ceny a spotřeby elektřiny, ceny pohonných hmot a navýšení odpisů atd.

■ Rada se zabývala materiálem komise pro cestovní ruch »Nové formy prezentace města Hluboká« a návrhem navýšení finanční položky do Infocentra na pracovníka zabývajícího se touto problematikou.

■ Rada města souhlasí s poskytnutím příspěvku Nár. institutu pro integraci osob s omezenou schopností pohybu a orientace ve výši 2 tis. Kč.

■ Hroznějovická Dobromysl již tradičně pořádá aktivity pro občany Hroznějovic. Na letošek je plánováno 8 akcí. Rada poskytla příspěvek ve výši 5 tis. Kč.

■ Aeroklub České Budějovice, o.s. pořádá na letišti Hosín významné akce 11.– 15. 7. Mistrovství ČR v akrobacii letounů a 29.7. – 10. 8. Plachtařské mistrovství regionů.

Pořadatel požádal o záštitu města a o finanční podporu nebo nákup reklamního prostoru pro prezentaci města.

■ Falco – Základní kynologická organizace bude letos pořadatelem výběrového závodu na MS a zkoušek výkonu mezinárodního a národního řádu a chce důstojně reprezentovat město. K tomu plánuje upravit a zatraktivnit zázemí kynologického cvičiště opláštěním klubovny a žádá město o příspěvek na tyto úpravy ve výši 80 tis. Kč. Rada konstatovala, že této organizaci již byly poskytnuty finanční prostředky na cvičiště a v současné situaci město další prostředky uvolnit nemůže.

■ TJ Sokol provedl loni výměnu oken v Sokolovně a letos plánuje provést opravy a částečné zateplení budovy, čímž plánuje snížit náklady na provoz budovy. Žádá město o příspěvek, rada však konstatovala, že již byly do rozpočtu zařazeny finanční prostředky na výměnu oken a v současné situaci město další prostředky uvolnit nemůže.

■ Českobudějovická plavební a. S. Se obrátila na město se žádostí o prodej části pozemku u areálu PMH, přilehlý k řece Vltavě. Zde by byla vybudována loděnice, kde by byly skladovány a servisovány lodě. Pro potřeby loděnice by vybuďoval žadatel výtahové zařízení a položil kolejnice k břehu řeky. Rada se k projednání této věci znovu vrátí.

■ Rada souhlasí s opravou mostu v rámci údržby komunikace Purkarec – Jeznice. Souhlas je vyžadován pro stavební řízení, dočasné a trvalé zábery pozemků.

■ Rada města podpořila žádost Občanského sdružení za Krásnou náves v Bavorovicích o vyklizení neoprávněného záboru pozemku v blízkosti kovárny a trvá na jeho vyklizení.

■ Rada města pověřuje místostarostu města projednáním podmínek smlouvy souvisejících s trasou teplovodu ETE – České Budějovice.

■ Město zajistí dokumentaci stavby s rozpočtem a příslušným povolením ke stavbě doplnění chodníku v ulici Týnská mezi přechodem přes silnici II/105 a chodníkem u kotelny Fügnerova. Tento úsek používají děti vystupující z autobusu, v budoucnu i děti z Hůrky a to směrem do školy. Za současného stavu musí chodci používat vozovku, která není příliš široká a kde rovněž parkují auta. Jedná se o cca 70 m chodníku.

■ Dispozice s městskými byty:

z došlých nabídek byly vybrány a pronajmuty zájemcům byty 1+1 (sýpka) a 1+0 (spořitelna). Byt 3+1 ve zdravotním středisku 90 m² – zveřejněn zájem byt pronajmout s min. nájemným ve výši 71 Kč/m².

■ Na základě usnesení rady města byla zajištěna projektová dokumentace a provedeno výběrové řízení na zhotovitele stavby – vytvoření bytu ve zdravotním středisku. Nejnižší nabídku předložila společnost Stavitelství Karel Vácha a syn, s.r.o. Následně bylo ještě doručeno stanovisko hasičů, které ukládá vyměnit troje dveře na schodišti za protipožární. Současně se v uvolněném a rekonstruovaném bytě na doporučení stavební a bytové komise provede výměna rozvodů vody a osazena poměrová měřidla vody.

■ V rámci programu ČEZ »Oranžový rok« za reklamu ČEZ při akcích zaměřených na mládež, kulturu, sport, budou obdrženy fin. prostředky ve výši celkem pro město 200 tis. Kč použity:

– na akce osadních výborů (100 tis. Kč)

– na Vinařské a Rybářské slavnosti (100 tis. Kč).

Osadní výbory dostanou příspěvek na akce: Bavorovice – MDD (16 tis.)

■ Hrozňajovice – Posezení na návsi u vody (16 tis.) ■ Kostelec – MDD (16 tis.) ■ Líšnice – Slavnostní otevření veřejného krytého sezení v Líšnici (4 tis.) ■ Munice – MDD (16 tis.) ■ Poněšice – 5. Poněšický košť (16 tis.)

■ Purkarec – 110. výročí založení spolku Vltavan (16 tis.) ■ Jeznice – žádný požadavek

■ Rada města doporučuje souhlasit se zahájením prací na přípravě studie projektu a s podáním žádosti o dotaci v rámci prioritní osy Omezení rizika povodní na »Bezdrátový místní informační a varovný systém.« Obsahem je informační a varovný systém (= bezdrátový rozhlas), lokální výstražný systém (=měřiče hladin toků, srážkoměry apod.) a digitální povodňový plán. Vzhledem ke škodám, které

zanechaly poslední povodně, je značná pravděpodobnost, že město Hluboká by dotaci získalo.

■ Město podá žádosti o dotace na rekonstrukci kotelny – optimalizaci vytápění objektů čp.35 a 36.

■ V roce 2011 jsme nebyli úspěšní se žádostí na dovybavení mateřských škol herními prvky – je možné podat již jednu zpracovanou žádost a využít výzvy Nadace OKD.

■ Firma Zápalka požádala město o souhlas s bezplatným užitím znaku města do emise zápalkových známek »Znaky měst a obcí«. Záměrem je vydat reklamní zápalky, na jejichž lícové straně bude motiv se znakem města a na rubové straně prostor pro propagaci města (obrázek z města apod.) Rada města souhlasí.

■ Na základě schváleného územního plánu v oblasti Záměstí – Křesín Pod Pilou byly zahájeny práce na zajištění územního rozhodnutí pro stavbu základní technické vybavenosti (voda, kanalizace, plynovod, el. sítě, komunikace...) v této oblasti.

Ze zastupitelstva města

■ V souvislosti se zahájením prací na zateplení základní školy předal starosta zastupitelům dopis, který představitelé města a školy zaslali rodičům všech žáků. Dopis informuje o přijatých opatřeních a aktivitách města k zajištění maximální ochrany zdraví dětí i pracovníků školy (i naše škola obsahuje boletické panely, proto je opatrnost na místě. Opravy školy vyjdou na 35 mil. Kč, 20 mil. pokrývá dotace)

Nově jsou na Hluboké instalovány

■ kontejnery na drobné elektrozařízení

od KS ASEKOL.

Kontejnery slouží ke sběru drobného elektrozařízení, baterií a monočládků. Svoz je bezplatný a probíhá 1x měsíčně.

Nová barva v tříděných odpadech

ČERVENÁ

Nesete do kontejnerů tříděný odpad?

Máte jednu ruku volnou?

Přiberte s sebou i vaše drobné

elektro a baterie. Červené kontejnery už i v ulicích vašeho města! Usnadníme vám odevzdávání drobných, vysloužilých elektrospotřebičů. Stacionární kontejnery na elektro a baterie – usnadní lidem odevzdávání vysloužilých spotřebičů blíže místu jejich bydliště. S drobnými elektrospotřebiči tak obyvatelé našeho města nemusí na sběrný dvůr, ale mohou je kdykoliv a pohodlně odevzdat do připravených kontejnerů. Kontejnery jsou umístěny většinou u separačních stání na tříděný odpad.

Patří: baterie a drobná elektrozařízení jako jsou např. kalkulačky, rádia, drobné počítačové vybavení, discmany, telefony, elektronické hračky a podobně.

Nepatří: televizory, počítačové monitory, zářivky, úsporné žárovky, velké a malé domácí spotřebiče (jako např. ledničky, pračky, mikrovlnky, chladničky, vysavače a podobně)

STEJSKAL Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí
NA TRHU OD ROKU 1992
bezpečný prodej Vaší nemovitosti

Century 21
STEJSKAL

Mgr. Jana Vítů
realitní makléř
608 036 027

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkují prodej, pronájem, konzultace zdarma.

**Naše kancelář má 13.000 poptávajících klientů.
Ve Vaší lokalitě evidujeme zvýšenou poptávku
po domech a bytech k prodeji i k pronájmu.**

Poděkování panu starostovi

Chtěla bych Vám, pane starosto, poděkovat za pomoc při řešení mého problému. Z kupónové privatizace mám na Slovensku akcie, které mi tam byly převedeny na nově založený účet u banky v Bratislavě. Začátkem února t. r. jsem obdržela fakturu – poplatek za vedení účtu za 8 roků zpět a oznámení, že uvedené akcie nemají žádnou hodnotu.

Chtěla jsem se jich rychle zbavit a věnovat je Fondu národního majetku SR. Obrátila jsem se proto na banky v Českých Budějovicích a požádala je o zprostředkování. Bylo mi však sděleno, že to mohu provést jediné já osobně, a to přímo na Slovensku. Jiná možnost neexistuje. Protože ze zdravotních důvodů bych nemohla tuto cestu absolvovat, nastaly mi veliké, pro mě neřešitelné potíže.

Měla jsem štěstí, že jsem v té době potkala Vás, pane starosto, že jste si na mě udělal čas, vyslechl mě, poradil a našel řešení.

Poznala jsem, jak je dobré mít na radnici starostu a senátora, který umí naslouchat lidem, umí poradit i pomoci.

Na Hluboké takového starostu máme.

Vám, pane ing. Jirso, znovu ještě jednou děkuji.

Jaroslava Mašková

Poděkování RRC Clinic

Při mých zdravotních potížích jsem se s důvěrou obrátil na RRC Clinic – Kardiologie (Relaxační a regenerační centrum) v Hluboké nad Vltavou, na odborníka medicíny pana MUDr. Ladislava Pešlu. Ochotně mne pozval na vyšetření s použitím ultrazvuku. Našel příčinu bolesti mé nohy a následně v českobudějovické nemocnici provedlo potřebný lékařský výkon. Bolest ustoupila a můj zdravotní stav se lepší. Za ochotu a osobní péči srdečně a mnohokrát panu MUDr. Ladislavu Pešlovi děkuji.

Emil Gabriško, Hluboká nad Vltavou

Slavnostní zahájení provozu přívozu

(letos už s novou, velkou lodí) je naplánováno na 14. dubna ve 13 hodin v Purkarci..

Oba převozníci, pan Křížek i pan Hovorka, už jsou připraveni opět pomyslně i prakticky spojit oba břehy! Rozhovor o vodě a Purkarci s převozníky přineseme v příštím čísle.

Bezplatná rádková inzerce

■ **Prodám družstevní byt 3 + 1, v ulici Fügnerova, Hluboká nad Vltavou, tel.: 606 144 419.**

■ **Prodám levně zděnou chatku »na Rachačkách« v k. ú. Olešník, na samotě v lesním masívu. Pro nenáročné. Tel. 723 322 885.**

■ BLUEBERRY SHOP!!!

Nové plavky od 59 Kč, trička 49 Kč, kraťasy od 55 Kč, jarní bundičky od 99 Kč, jeansy od 95 Kč, mikiny 89 Kč
NOVINKA!!! Nafukovací balónky (Cars, Mašinka Tomas, Hello Kitty) na tyčce 25 Kč a velké foliové na tyčce Minnie, Šmoulové od 68 Kč, super na oslavu!!!! Kšiltovky Disney 166 Kč, kšiltovky Gormiti 166 Kč, osušky bakugan, osušky Barbie

■ **PRODÁM 2 dětské prodloužitelné postele z IKEA, přírodní dřevo, včetně roštu, matrací a prostěradla, min. délka 130cm, max. délka 200 cm, cena 1.200 Kč/ 1 ks Tel. 777 271148 Hluboká/V.**

■ **PRODÁM dětskou palandu z IKEA, barva bílá modrá, nahoře postel, dole psací stůl, schůdky, skříňka, pův. cena 10.000 Kč, nyní 2.500 Kč, tel.777 271148 Hluboká n/V.**

Senioři děkují!

Senior klub v Hluboké nad Vltavou velmi děkuje za březnové setkání s Policií, které připravilo hlubocké policejní obvodní oddělení. Akce se setkala s velkým ohlasem. Oceňován byl hlavně profesionální a lidský přístup všech přednášejících. Tato iniciativa byla vítaným a mnohdy pohřešovaným projevem starosti, porozumění a péče o starší občany města.

Setkání zahájil místostarosta města Ing. Pavel Dlouhý.

Jmenovitě senioři děkují: Paní nrap. Regině Tupé, policejní mluvčí, dále nrap. Martinovi Peštovi a praporčíku Miroslavovi Syrovátkovi. Cenný byl i přístup pana Václava Kováře, jihočeského krajského koordinátora BESIPu.

Dík patří městu Hluboká za finanční podporu této akce.

Potěšilo nás...

Jistě nejen mne, ale všechny návštěvníky Panoramy, potěšila výstava fotografií z divadelních her ochotnického souboru Křížáci v předsáli. Jednak velké barevné fotografie připomněly, jak ten čas letí, jednak jsme si vzpomněli na jednotlivá představení a mohli porovnávat herce a jejich výkony, event. jejich raketový vývoj v herecké kariéře...

A možná je to dobrá kulturní a morální inventura našeho svědomí, protože už od více lidí jsem slyšela... *A proč tedy Panoramu nezavřít, když na ni nejsou peníze a já do divadla nechodím?*

Proč? Proto. Protože za kulturu v nás a kolem nás je třeba bojovat. Možná časem pochopíme proč.

Křivonoska 2012

42. Ročník mezinárodní veterán rallye

Dne 5. 5. 2012 pořádá Veteran Car Club České Budějovice v autokempu Křivonoska 42. ročník mezinárodní veterán rallye. Soutěž je vydána pro historické automobily a motocykly do roku výroby 1945.

Pro letošní jízdu byla vybrána samostatná kategorie vozidel značky Tatra. Již nyní jsou přihlášeny modely Tatra 11 a Tatra 12.

Tyto stroje přišly do výroby v roce 1924. Světová novinka v konstrukci – a sice výkyvné polonápravy, místo známého rámu nosná roura o velkém průměru, vzduchem chlazený motor. Motor byl již jako unifikovaná stavebnice. Tyto prvky se na vozidlech Tatra používají dodnes.

Jezdci musí splňovat podmínky jako při normálním provozu.

Tím se mění řidičský průkaz, k vozidlu je nutné mít zaplacené pojištění o odpovědnosti z provozu vozidla. Dále vozidlo musí mít stálou nebo převozní RZ. Motocyklisti jsou povinni používat ochrannou přilbu. Jízda se jede za normálního provozu.

Soutěž je mezinárodní pro vozidla do roku 1925. Avšak věková hranice veterána pro letošek je rok 1982, tedy vozidla již dosáhla 30 let věku.

Do jízdy nepřijímáme repliky či stroje »utajeného původu«. V kategorii moto máme samostatně motocykly poháněné řemenem a to bez rozdílu obsahu a roku výroby. Hodnocení celé jízdy je podle získaných bodů ve zvláštních zkouškách.

Časový program

4. 5. od 17 – 20 hodin první část přejímky vozů

5. 5. 2012 přejímka strojů

10.00 rozprava a dotazy

11.00 start soutěže

Délka jízdy cca 80 km, přestávka v polovině trati – tentokrát jsou to Holašovice! Dovoluji si Vás všechny pozvat v době konání jízdy – prosím přijďte se podívat a zavzpomínat na počátky výroby a provozování těchto aparátů. Máme přihlášeny nové renovované stroje. Drobné občerstvení a servis pro návštěvníky je zajištěn. Dětičky nezapomeňte doma, pořadatelé a jezdci se těší na setkání. *Za Veteran Car club pan Vladislav Prokeš*

V Poněšicích opět tradují plesy

Psal se rok 2007, kdy tehdy založené občanské sdružení Poněšice spolu s osadním výborem, se rozhodli obnovit a pořádat dávno zapomenuté »Poněšické plesy«, které se konaly naposledy někdy v šedesátých letech, ne-li dřívě. V tu dobu měly Poněšice ještě svůj spolek dobrovolných hasičů. Právě tato snad jediná organizace většinu plesů pořádala. Od té doby poněšičtí členové hasičského sboru patří do kostelecké organizace SDH.

V současné době se tedy organizace novodobých plesů ujali Občanské sdružení spolu s osadním výborem, a tak již ve zmíněném roce 2007, v měsíci únoru, uspořádali 1. Poněšický ples!

Protože sál v bývalé hospodě »U Korbelů« již dávno není k dispozici, obrátili jsme se s požadavkem na vedoucího střediska AMU p. Hrouzka.

A ten nám v poskytnutí sálu v jejich zařízení vyhověl. Je tam sice kapacitně omezená možnost, ale pro poněšické to úplně stačí. Takže i další plesy pořádané v jejich zařízení z pohledu účastníků proběhly nad očekávání dobře.

Tedy i letošní – v pořadí už »6. Poněšický ples« – vyšel více jak nad očekávání. Prvních pět plesů odehrála místní chvalně proslulá kapela »Poněšická švitorka.« Změnou tedy byla i kapela, která to pěkně rozjela už od 19.00 hodin. Muzikanti zvaní AKORD zahráli pro starší i mladé, takže si přišly na své všechny generace. Oficiální začátek o osmé hodině večerní zahájila párová dvojice moderátorů Milan Kubín a Lucka Havlíčková, kteří provázeli pořadem celého plesu. Vzápětí oznámili předtančení v orientálních tanci v podání Míši Jarošové, která právem získala bouřlivý potlesk.

Dále pokračoval prodej lístků do tomboly, po kterých se jen zaprášilo, byť jich bylo asi 600 ks. V bohaté tombole mezi hlavními cenami dominoval i mladý divočák, bažant či obraz atd., což bylo pro přítomné lákavé. Až na toho slibovaného opeřence bažanta – ten překvapil šťastného výherce tím, že byl jen skleněný, takový, kterého využívají ležící pacienti. Ale výherce to bral s humorem. Pak přišel na řadu srdíčkový tanec a dámské volenky. O půlnoci pak půlnoční překvapení. Ujaly se ho čtyři dívky a jeden muž, který vedl tuto skupinu coby »školu bříšních tanců.« Rovněž odcházeli s neutuchajícím potleskem.

Poté probíhalo rozdávání tomboly výhercům a volná zábava pokračovala až do časných ranních hodin.

Někteří vydrželi až do svítání.

Na konec mého příspěvku dlužno poděkovat celému realizačnímu týmu, nejen samotného plesu a jeho přípravě a průběhu, ale i přípravě tomboly – ve složení:

Lucie Havlíčková, manželé Kubínovi, Jarmila Šimová, Ornela a Martina Ernstovy. Dále i Renému a Věrcce Ernstových, kteří vítali příchozí hosty u vchodu s připitkem. Dík také manželům Jitce Bалиharové a Oldřichu Přibíkovi.

Josef Havlíček,

předseda Osadního výboru v Poněšicích

Purkarecký maškarní bál se vydařil

A jak by také ne, když jej zorganizovaly pohádkové bytosti!

Nový dětský projekt »AERO« na hosínském letišti

Nový, celoroční program se jmenuje »AERO Juniors Klub« a je určen všem dětem od 6 let se zájmem o letadýlka, letectví a možná jednou i létání. Programy na letišti možná už znáte, protože zde probíhají již devět let. Desátá sezóna ale přinese možnost pravidelného pátečního kroužku, každý měsíc program pro děti i jejich rodiny, kalendář má tradiční pravidelné akce pro veřejnost a zázemí pro výlety a tematický letní příměstský letní tábor.

**Startujeme a zveme Vás
dne 13. dubna v 17.00**

na první setkání s dětmi a rodiči

Program: představení dětského klubu, týmu, soutěž pro děti, dotazy od rodičů a prohlídka areálu

více informací
www.letiste-hosin.cz,
sekce dětský klub
kontakt:
teta Míša Machartová 724
486 280
nebo email:
aero-juniors-klub@volny.cz

Restaurant Café OLIVA – Záměstí (Hluboká nad Vltavou) NOVĚ – NEKUŘÁCKÁ RESTAURACE! Zveme Vás na hudební večery a odpoledne s živou hudbou... **Neděle 8.4.2012 Hudební nedělní odpoledne - k poslechu hraje country kapela BÁRKA** – vhodné i pro rodiny s dětmi od 15.00 hod. do 18.00 hod. Od 1.4.2012 nový jídelní lístek – nabídka výjimečných »chuťovek« pro Vás!

Knihovna čte dětem

■ Marie Krejcarová z městské knihovny pozvala budoucí čtenáře do městské knihovny

Posláním obecně prospěšné společnosti *Celé Česko čte dětem* je prostřednictvím společného čtení budovat pevné vazby v rodině. Pravidelné předčítání dětem má obrovský význam pro rozvoj jejich emocionálního zdraví. Předčítání rozvíjí paměť a představivost, učí myšlení. Předčítání utváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem. Stačí 20 minut denně. Každý den.

Celé Česko čte dětem a Hluboká není výjimkou.

Doufám, že ani vy nezapomínáte číst svým dětem pohádky...

Jaké to je číst malým školákům?

■ ■ Krásné.

Proto se nebráním dalšímu pozvání knihovnice Marie Krejcarové a ráda zaměřím jedno čtvrtěční ráno do knihovny, obtížena knihami svého dětství, mnohdy už značně poznamenanými zubem času, abych z nich četla prvňákům hlubocké základní školy. Tentokrát je tady i Honza Pirgl, náš fotograf, který nejenže fotí zvědavé dětské tvářičky (ještě loni jsme je potkali ve školce), ale předčítá také – a má úspěch. Přece jen je rozdíl ve výběru klučíků a holčičí literatury. Tentokrát si tedy všichni přijdou na své a prvňáčci jsou moc milí posluchači.

Dětem jsme ukázali březnový Zpravodaj, ten s krásnou Veronikou z knihkupectví a horou knih a vysvětlili jsme, že zatímco v Knihkupectví je nutno knihy zakoupit, v městské knihovně si je můžete jen půjčit. Přecíst, vrátit, a půjčit jiné. A výběr je tu veliký. A to i přesto, že rozpočet na nákup nových knih není příliš velkorysý.

Představili jsme se – jako ta, která Zpravodaj píše a ten, kdo do něj pořizuje fotografie.

Prvňáčci ze dvou tříd ZŠ nám potvrdili, že už po půl roce ve škole sami také umí číst. Číst se mohou pohádky, básničky, knihy napínavé, důležité jsou i obrázky a obaly knih a vysvětlili jsme si, proč je tak hezké, když si knihu, kterou jsme měli rádi jako malí, přečtou po letech i naše děti. A že kamarády z knížek můžeme potkat i ve filmu, televizi nebo třeba v divadle.

Příjemný byl i les rukou, když se děti hlásily, kdo už v knihovně byl s maminkou, tatínkem nebo prarodiči... Číst dětem je hezké, protože když vyberete správnou knížku, poslouchají pozorně a když je to veselé, rády se smějí.

■ ■ Příští týden přišel číst pan starosta a poslouchat ho přišli žáci z pátých tříd. To už je zase jiná káva, jsou větší a moudřejší a mají svůj názor... Nicméně pan starosta jim byl dobrým partnerem a společnou nit k rozhovoru našel snadno. Opravdu potěšující bylo zjištění, že děti čtou pravidelně a čtou hodně, a znají většinu knížek našeho mládí. Foglara, Vinnetoua z Mayovek, Boříkovy lapálie, anebo čtou i novější knihy, třeba o historii od Lucie Seifertové.

Pan starosta si přál, aby děti jmenovaly české velikány a děti z obou tříd nezáváhaly ani chvíli. Masaryk, Havel, Jirásek, Čapek, Erben, Němcová, Mácha, Komenský... sypaly z rukávu. Starosta připsal ke každému jménu odhadem množství knih, které dotyční napsali. Zastavil se u jména Jaroslava Seiferta, básníka, který dostal Nobelovu cenu za literaturu a vysvětlil, jaké to byly časy, když se z tak velkého ocenění nemohl český národ radovat otevřeně a jak nad jeho hrobem recitoval jeho báseň herec pan Kemr. Ale ty všechny příklady ukázaly jediné: lidé, kteří hodně čtou, umějí se vyjádřit i slovem a písmem, se často stávají vůdčími osobnostmi svého národa a nebývají zapomenuti ani po své smrti.

Pan starosta by byl dobrý učitel, všechny děti a obě paní učitelky se upřímně smály a četba z Šimkova a Grossmannova vydání povídek z roku 1968 pobavila víc než dost. Zdá se, že pro dobrou knihu není čas rozhodující.

■ ■ Marie Krejcarová ovšem knihy jenom nepůjčuje. Jednak umožnila návštěvníkům knihovny i jakýsi bezplatný antikvariát, kdy se před vstupem do knihovny do připravených polic dají odložit knihy, pro které už doma nemáte využití. Mohou se hodit někomu jinému. Vždyť dávat knihy do sběru či je přímo vyházet do starého papíru, to je prostě hřích.

Diskutujeme také o katalogu hlubocké knihovny na internetu, který prý některým občanům chybí. Už se dočkáme, zaveden bude co nejdříve. Ale jde to i mnohem jednodušeji. *Pokud někdo zvedne telefon a zavolá mi, samozřejmě mu také knihu rezervuji. Všechny mám v počítači a vidím, zda jsou vypůjčené nebo k dispozici, žádný problém...* říká knihovnice.

■ ■ Do knihovny chodí také malý kroužek hlubockých senierek, kterým Maruška Krejcarová představuje knižní novinky, nebo si s nimi popovídá nad zajímavou knihou. Naposledy si takhle předčítaly z knihy malíře Vladimíra Komárka – *Pojednání o mé radostné cestě od kolébky ke krematoriu*, kde autor s osobitým humorem a ironickým nadhledem předkládá čtenářům epizody ze svého života od dětství a studentských let až po zhruba šedesátá léta 20. století. Kniha je podána živým jadrným jazykem, tak jak byl malíř a umělec života známý svým osobitým a veselým přístupem k životu. Moc se líbila...

■ ■ Možnost využití internetu v knihovně je samozřejmostí a mnozí si již na tuto možnost zvykli. Prostředí knihovny je útulné, po rekonstrukci budovy zdravotního střediska a výměně oken to tu prokouklo a pokud sem zavítáte, octnete se v atmosféře klidu, vzdálené ruchu městečka. Maruška ví rady na každý dotaz a většina čtenářů odchází s knihami, které právě potřebovali. Pro radost, pro poučení, pro zábavu... Tak nezapomeňte. Čtete dětem – ale čtete i sobě.

půjčovni doba knihovny: *pondělí, úterý* 9-11,30 12,30-16,00 *čtvrtek* 9-11,30 12,30-18,00
telefon 387 966 171 e-mail: knihovnahl@volny.cz

Paštika a' la Hluboká

Umělecká díla, ilustrující život našich předků, nenajdeme jen na plátnech podepsaných světovými malíři.

Napadlo vás, že umělecké skvosty – odkazy budoucím generacím – lze nalézt třeba ve starých kuchařkách, či receptech psaných na dnes už hodně zažloutlém papíru? Když se řekne slovo paštika, představí si někdo nóbl restauraci s průsvitným plátkem paštiky a snítkou bazalky (a taky pořádný průvan v peněžence). A někdo zas brigádu u zedníků s paštikou v papíru a třemi rohlíky k obědu. V obou případech si můžete skvěle pochutnat. Paštiky bývaly delikatesou pro šlechtické stoly a jistě se servírovaly na Hluboké za časů Schwarzenberků – a že bývaly zvěřinové, o tom nepochybuji. Pět druhů paštik, klasickou játrovou, mandlovou, zvěřinovou, mysliveckou a staročeskou vyrábí firma s názvem MAUZ – výroba, s. r. o., sídlící na Hluboké.

Mauz v názvu neznamená maus, jako myš, ale výstižně zkratku slov maso a uzeniny. Z masa – a s láskou – tu vyrábějí všechno to, co my Češi tak rádi... A chutná to skvěle, ochutnávala jsem... Povídala jsem si se spolujednatelkou výrobní firmy Karlem Kardou.

Firmě se věnuje tělem i duši, stejně jako jeho společník Jaroslav Vojtěch.

Kdy jste svoji firmu nastěhovali na Hlubokou?

Na Hluboké jsme právě deset let, od roku 2002. Dobře se to pamatuje, v roce povodní jsme přišli na Hlubokou a zažili velkou vodu. Nicméně téhle profesi se jako živnosti věnujeme už od roku 1991 a ještě předtím jsme měli od roku 1988 povolení tehdejšího národního výboru, že můžeme sem tam něco z masa soukromě vyrobit... jinak jsme byli zaměstnanci Masného průmyslu.

To si asi život bez masa nedovedete představit? Vy vlastně odjakživa vyrábíte masové pochoutky?

Já osobně od svých patnácti let. Že bych byl vegetarián opravdu nehrozí, naše rodina má práci s masem v genech. Co vím, tak dvě stě let dozadu byli moji předkové řezníci a můj kolega Vojtěch to má stejně tak. Tady na zdi nám visí výuční listy našich předků. A nejen tatínků a dědečků. Tenhle patřil mojí mamince, jsou na

něm dva podpisy jejího otce, mého dědečka. On byl tehdy nejen předseda představenstva, ale zároveň ho maminka měla jako mistra. A tady výuční list tatínka mého kolegy, který se vyučil v Říčanech u Prahy. A prospěl velmi dobře, jak vidíte. Výuční listy bývaly moc hezké, přímo umělecky provedené, dnes už jsou trochu jednodušší. Obsahem zkoušky za našich dob byla jednak technologie výroby, i nějaký světový jazyk jsme museli umět, a samozřejmě se dělala i praktická zkouška. Na jatkách, na bourárně masa a ve výrobě uzenin nás hodnotil jatečný mistr.

Takže když to řeknu vtípně, jste dva čistokrevní řezníci s dobrým rodokmenem, kteří se celý život zabývají výrobou uzenin a potravin z masa. Co všechno máte v repertoáru a jaké maso a další ingredience používáte? Jsme obyčejní lidé a děláme obyčejné jídlo, ale tak, jak nám chutná a jak

víme, že chutná ostatním. Dbáme na to, abychom si masové směsi míchali sami, abychom ochucovali a kořenili podle svého a ochutnali vše, co vyrobíme. Aby to bylo přesně takové, jak si představujeme. Salámy, klobásy, paštiky, šunky... Nemáme salámy tak našponované a klobásy jednu jako druhou, jako ve velkých moderních výrobnách, kde na to mají perfektní stroje. Neříkám, že to děláme na koleně, ale máme stroje, které jsou o třídu obyečejnější. Zato jsme svému dílu blíží.

Prakticky nejvíc používáme hovězí a vepřové maso, spíše libové, než tučné, a samozřejmě je potřeba mnohem více ingrediencí. Prosazujeme filosofii vyrábět z produktů typických pro oblast, kde žijeme, takže využíváme maximálně místních surovin. A když už jsme v podzámčí zámku Hluboká, vážíme si odkazu řeznických a uzenářských mistrů a orientujeme se na vysokou kvalitu a plnou chuť.

V myslivecké paštice například najdete 20 % daňčího masa z místní obory, 40 % vepřového a dalších 20 % jater. Plec, boky, krkovice, se pomelou a dají do várnice se směsí koření. Paštika se pak plní do zvláštních rukávů, nebo do vaniček. Používá se i tuková blána z útrobu prasátek, udělá mramorovou kresbu na povrchu paštiky a ta potom nakrájená vypadá zajímavě. Paštiky se povaří, rychle zchladí a už se může ochutnávat.

A protože se snažíme využít surovin z místních zdrojů, a také místních podnikatelů, farmářů, chovatelů, myslivců, dokonce jsme začali dělat i klobásu s rybím masem. Říkáme jí rybářova klobása. Je v ní amur z jihočeských rybníků. Na chuť je zajímavá, hodně aromatická, když jsme klobásu zkoušeli z kapřího masa, nebyla tak výrazná. Když tam dáte tresku, vůbec ji v chuti nepoznáte. Amur se osvědčil.

Ochutnala jsem i houbovou paštiku, je výborná, a přežila jsem, třebaže mě pan Karda strašil, že »houby z lesa« jsou prostě houby z lesa, a kdoví jaké, jedovaté... Pravda to není, samozřejmě všechny přísady jsou pečlivě vybrané. Paštika se šampiony se ukázala chuti mdlé, šampiony jsou nevyrazné, zatímco pravé hříbovité houby jí dodají ten správně lesem voňavý jihočeský šmak.

Hledáme ve starých receptech a nacházíme osvědčené staré původní recepty, například na salámy, gothaj, vinnou klobásu, salám imitace, který připomíná dnešní výsočinu... Nechceme recepty, kde někdo »chytří« vymyslel, jak co osídit a nahradit. My pracujeme s masem.

Poprvé jsme se před lety vrátili na trh s klasikou játrovkou, protože tehdy nebyla k máni. A paštik si považujeme vůbec nejvíc. Máme jich zatím pět druhů a chystáme další, přemýšlíme o bylinkové. Děláme je také do misek, to vypadá hezky, jsou na slavnostnější stůl, a jsou žádané. Keramické misky bereme z Hrdějovic, takže zase od tradičního místního dodavatele. Stejně tak bychom si je mohli koupit v Makru, ale to by vadilo naší filosofii, že ve svém kraji by měl každý živnostník podporovat ty druhé.

Objevujeme receptury téměř historické, někde nějaké zaslechne, nebo vyzkoušíme vlastní nápady. Získali jsme staročeskou zámeckou kuchařku, tam popisují postupy doslova krok za krokem od chvíle, kdy vyvedou pašíka z chlívku. Samozřejmě všechny recepty využít nejdou, popsaná příprava jitrnice s doporučenými ingrediencemi by závěrečnou cenu jedné jitrničky vytáhla na 60 korun, to bývalo opravdu pouze pro zámeckou společnost. Ale přesto jsme vystrachali původní receptury po předcích Schwarzenberků, je to psáno na hodně starém papíru, máme ho podlepený a chráníme ho, jak můžeme. Našli jsme například recept na salám, bude se jmenovat Hlubočan a je to salám podobného typu jako uherský, s bílou plísní na povrchu. Což bude dělat dobré jméno Hluboké, se zámkem na vině, a bude zase z místní suroviny i místního receptu.

Zní to všechno hezky. Jihočesky...

O to se právě snažíme, a proto jsme také byli

tolikrát úspěšní v soutěži *Chutná hezky, jihočesky* – což je soutěž, která letos vstupuje do šestého ročníku. Soutěžili jsme i v další soutěži *Regionální potravina*, a loni získali dvě první místa ze dvou možností, což byl docela úspěch.

Za Mauzů mysliveckou paštiku a za paštiku farmářskou dostali loni ocenění (nejlepší regionální potravina v kategorii Masné výroby tepelně opracované, včetně uzených mas). Vynikající delikatesa navazuje na tradici schwarzenberských zvěřinových paštik, které bývaly před staletími vrcholem každé slavnostní tabule. Kousky zvěřiny, vynikající kořeněná chuť, daná dlouholetou zkušeností řeznických mistrů a originální vzhled dělají z této paštiky pochoutku pro slavnostní příležitosti.

A několikrát získali i Zlatý klas a podobné ceny – to vše ve velké konkurenci, řezníků a uzenářů není v našem národě málo.

V Toulavě kameře nenápadnou výrobnu masových specialit od Židovského rybníka objevila Iveta Toušlová a prezentovala ji celému národu, takže od těch dob občas někdo vezme za kliku a žádá si paštiku, kterou viděl v televizi...

To je dobře, že vás na Hluboké máme, že jste se s kolegou sešli na přívětivé filosofii firmy, a ještě chutně a dobře reprezentujete naše město. Původně jsme se po založení firmy roku 1991 vrhli jen do obchodování. Měli jsme v Budějovicích několik obchodů, možná vzpomenete na hojně navštěvovaný *Pikant* na Lannově. *(Tady mohu potvrdit z vlastní zkušenosti, že to byl obchod s vynikající nabídkou masných výrobků, kde jsem často a ráda nakupovala.)*

Už v těch obchodech jsme se tehdy snažili mít něco, co jinde nedělali, jako první jsme nabídli polotovary, vždycky jsme se snažili dělat něco extra. Nechtěli jsme prodávat jen obyčejné věci. Chtěli jsme speciality a zjistili jsme, že nejlepší bude, když si je vyrobíme sami. Kamenné obchody jsme později opustili, protože jsme nestihali výrobu i vedení prodejen, dnes dodáváme do obchodní sítě sami.

A jak mi vysvětlíte, že vy to máte tak dobře, zatímco velkovýroba se super stroji vytvoří stejný recept – prostě jinak, ne tak chutně?

V té velké průmyslové výrobě nemůžete výrobku dát tu lásku, co mu dáme my. Proto se tak liší jitrnička z velkovýroby a jitrnice, kterou měl v ruce řezník na domácí zabijačce. To asi ani jinak nejde. Když si vzpomenou na čas, kdy jsme pracovali v Masném průmyslu, byla jiná doba, hodně se dělalo jinak, ale nikdy k té práci člověk ve velkém kolektivu nemá takový vztah jako tady, kde je nás ve výrobě pár. Kde si na všechno dohlédnete, ochutnáte, zkontrolujete. Jsme tady s kolegou pořád, střídáme se a jsme u veškeré výroby od začátku do konce...

My zpočátku dělali paštiku do hranolů ve staniolu, klasika, jako v obchodech. Jenže se ty naše vymazlené těžko odlišily od průmyslově vyráběných paštik, na pohled vypadaly zabalené úplně stejně. Trvalo chvíli, než jsme se odlišili

barvou obalu a obrázkem na potisku, aby si lidé všimli, že je to opravdu jiná kvalita a jiný výrobce. Proto některé paštiky dáváme do točeného střeva, abychom se vizuálně odlišili. Lidé si určitě objeví, co je dobré, uvěří značce, která je neklame, ale chvíli to trvá.

Ano, my zákazníci se musíme naučit číst nálepky na zboží. Stejně tak jako použité suroviny uvnitř. A chemikálie a obsažené náhražky. Jsme řezníci, a do našich výrobků dáváme maso, náhražkám se vyhýbáme. Paštiky, šunky, klobásy, salámy, děláme z masa. Některé výrobky máme bezlepkové, takže uspokojíme i lidi s touto dietou. Držíme se jednoduchého hesla: nešidit.

Ale nemůžu tvrdit, že do našich výrobků vůbec nedáme konzervační přípravky. Jenže je musíte znát – já bych je rozdělil na hodné a špatné. Jsou potřebné, je důležité, aby masné výrobky měly svou trvanlivost. Když si přečtete etiketu o složení výrobku, musíte rozlišit, k čemu která éčka jsou. Sůl, cukr, škrob, vitamín C – kyselina askorbová, ta je tam proto, že chceme, aby to udrželo barvu. Je třeba přísady rozlišit podle toho, jak jsou bezpečné a jak potřebné, a ty nebezpečné tam samozřejmě nedávat vůbec.

Někdy mi tyhle záležitosti připadají mediálně rozvířeny nesprávným směrem a důvody mohou být všelijaké. Je to i rvačka o jeden evropský trh. Férově to není ani z jedné strany. My se za časů klaněli před potravinami z ciziny, co bývalo v Tuzexu bylo nejlepší, po revoluci jogurt z Tramtárie jediný dokonalý – a dnes zase tvrdíme, že cokoli za východními hranicemi je špatné. Stejně tak se kdysi ze Západu nasazovalo na české výrobky. Nemusí to být špatné, ani tady, ani tam. Ale my z principu podporujeme myšlenku jíst to, co se vyrobí tady, co znám, co se tady urodí nebo vypěstuje. Neříkám neochutnat, nevyjet do zahraničí, ale jinak raději podporovat sousedy kolem sebe.

Kde koupíme vaše výrobky? Úspěšné ujednání jsme uzavřeli s místní nově otevřenou Jednotou, takže hlubocký obchod české firmy prodává naše zboží. A stane se také součástí akce, která je nazvaná *Gastrostezka*.

Fotograf Honza Pirgl pro tuto akci nafotil jednotlivá gastronomická lákadla. Kromě paštik a klobásek právě od Mauzů, se v ní samozřejmě ocitla Poněšická pálenka a některé speciality místních restaurací. Gastrostezka je dobrý nápad, jak oslovit turisty i domácí:

proč si neudělat výlet a neochutnat Česko? Na zámku jsme byli, kam dál? Tak ještě něco dobrého a ještě třeba něco vyhrát! A místní rádi ukáží, co dovedou – a nabízejí své krajové speciality. My máme například i polokonzervu – paštiku v dřevěné krabičce, jako dárek z výletu pro dědečka – skvělá. Kdo obejde určitý počet restaurací a ještě si koupí něco od nás v samoobsluze, dostane za odměnu některý z výrobků. Lepší než sbírat odznaky.

Ochutnávky našich výrobků si bude ve spolupráci s námi ve frekventovanějších prodejních dnech organizovat Jednota, aby lidé mohli ochutnat, zda jim naše nabídka stojí za nákup.

Kromě těchto aktivit máme i pojiždnu prodejnu, chlazené auto, ve kterém rozvážíme naše speciality na různá stanoviště v kraji, v Třeboni, Blatné, Velenicích, pravidelně objíždíme trasu prakticky po celých Jižních Čechách. Nabízíme jenom naše výrobky, lidé na nás čekají. Právě v Třeboni pořádají často hospodářské, farmářské a řemeslné trhy, trhy chráněných dílen a o naše výrobky je zájem.

Celý rok se konzumuje to stejné, nebo prožíváte špičky v požadavcích na jednotlivé výrobky? A kolik lidí se vlastně ve vaší provozovně na výrobě podílí?

Kromě paštik děláme také různé druhy šunky, je období, kdy jdou na odbyt chlebičky, pak častěji zavážíme výroby – anebo stačí trochu jarního sluníčka, lidi se usadí venku v restauračních zahrádkách a po slunce na pizzu se jen zapráší. Ale není problém, dodávat zvládáme. V provozovně je nás šest lidí, obnáší to klasický pracovní den, i když já nebo kolega tady býváme podstatně déle. Zboží rozvážíme sami a s pomocí nasmlouvaných obchodníků... Cítíme se na Hluboké dobře, našťastí snad nikomu v okolí nevadí mírný hluk z provozovny.

Tak tedy dobrou chuť, a až příště budete balit piknikový koš na jarní výlet, nezapomeňte přibalit paštiku od Mauzů a jako dárek pro návštěvu salám se zámkem Hluboká.

MAUZ výroba s.r.o. kontakt: 387 965 029

Řeznický cech

Jako nejstarší, a jeden z nejváženějších cechů, je v historických pramenech na prvním místě uváděn cech řeznický. Řezníci údajně již v roce 1283 šli v královském průvodu královského města Prahy při vítání krále Václava II., a to na čele všech řemesel, hned za městskou radou, což bylo velké ocenění. Od té doby byli vždy na prvním místě u všech významných událostí a slavností, týkajících se králů. Řezníci vždy věrně a čestně sloužili a starali se o vážnost, důležitost a rozvoj svého řemesla.

Historie dokládá, že stáli vždy na straně spravedlnosti. Stejně tak tomu bylo i v roce 1310. V té době vládl Čechům král Jindřich Korutanský, který svou neschopnou politikou přivedl zemi do bídy a zmatků!! V té době se postavili čeští páni na stranu kněžny Elišky Přemyslovny, dcery Václava II. Elišce byl vybrán za manžela mladičkový král Jan z rodu Lucemburků. Když král Jan Lucemburský se svým vojskem dorazil před zdi Starého města pražského v úmyslu zaútočit na město, byli řezníci první, kteří se dne 3. prosince 1310 utkali s korutanskými žoldněři. Od brány sv. Františka je odehnali, prosekali řeznickými sekerami městskou bránu a umožnili tak Janovi vstup do Prahy. Za tuto událost a věrnost udělil jim král Jan vysoké ocenění. Směli mít na červeném praporu neb ve svém štítě bílého lva a na druhé straně praporu bránu s mříží a z obou stran oděnce, jak ji prosekávají sekery. Mimo to měli mít i pečeť s podobným lvem. Místra řeznického, který se postavil do čela všech řezníků, učinil Jan primátorem pražským. Téhož roku zachránili

řezníci, se širočinami v rukou, před pleněním a drancováním proti mohutnému davu kostel sv. Jakuba na Starém městě pražském. Tento kostel vždy zůstával patronem řezníků a byl pod jejich ochranou, jak o tom svědčí doklady a památky. Stojí na Starém městě pražském, dnes gotická stavba kostela sv. Jakuba, původní památka, kdysi postavená ve slohu románském, byla zničena a po druhé postavena v roce 1339 za panování Karla IV., Otce vlasti.

Řezníci nosili zástěru do cípu, přehnutou, aby nebylo vidět, že je umazaná od práce, řeznický kabátek (kalmuk) a čepičky na hlavách, a vždy to bývali pořádní chasníci, za kterými se děvčata ráda otáčela... A nejlepší život měli řezničtí psi.

Pozvánka do mezinárodní školy!

DAY CAMP FOR JUNIOR YOUTH

April 7-8, 2012: 9:15 a.m. – 6 p.m.

CREATING A BETTER WORLD

Theme: Cooperation and Service

Junior Youth Program: ages 11-14 (program in English and Czech)

Location: Townshend International School campus, Hluboká nad Vltavou, Hradčany 1070

Cost: 50,- crowns/ a day for materials

100,- CZK a day for lunch (you can bring your own lunch too)

To register contact: Zuzana Kovářová – 777 342 508, sjm.jiznicechy@gmail.com

Service project of Bahá'í community.

DVOUDENNÍ TÁBOR PRO JUNIORY

7.-8. dubna 2012: 9.15 – 18.00 hod

PŘÍSPÍVÁME KE ZLEPŠENÍ SVĚTA

Téma: Spolupráce a služba. Program pro juniory: věková skupina 11 – 14 let (program v angličtině a češtině) **Kde:** prostory Townshendovy mezinárodní školy, Hluboká nad Vltavou, Hradčany 1070. **Cena:** 50 Kč / den (materiály) 100 Kč / den (oběd – možnost přinést vlastní oběd) **Registrace na tomto kontaktu: Zuzana Kovářová – 777 342 508, sjm.jiznicechy@gmail.com.** Jedná se o projekt služby nabízený Bahá'í společenstvím.

AVAIL
FINANČNÍ ŘÍZENÍ FIREM, VEDENÍ ÚČETNICTVÍ

Rádi vám pomůžeme s :

- ✓ Vedením účetnictví
- ✓ Zpracováním mezd
- ✓ Přenesením daňové povinnosti DPH

Kontakt:

Avail s.r.o., tel: 777 912 063,

mail: info@avail.name

Sídlo: Bavorovice 115, Hluboká nad Vltavou

Provozovna: Studentská 1655/1b,

České Budějovice

Oslavte s námi Auto roku 2012

Březnový výprodej skladových vozů je tu!

FORD FOCUS

zvýhodnění až **86 000 Kč**

FORD FOCUS KOMBI

zvýhodnění až **90 000 Kč**

FORD C-MAX

zvýhodnění až **120 000 Kč**

Po letech 1999 a 2006 slavíme letos už třetí titul Auto roku pro Ford Focus! Abyste mohli slavit i vy, připravili jsme pro vás nejvýhodnější akční ceny všech našich kompaktních vozů. Vedle klimatizace, rádia s CD a dalších komfortních prvků získáte již ve standardu také prvotřídní bezpečnostní výbavu včetně ESP a šesti airbagů. Přijďte si vyzkoušet Auto roku 2012! Nemáte právě dostatečnou hotovost, ale chcete využít výhodných cen platných do konce března? Využijte výhodného financování.

Go Further

acr.auto

www.acrauto.cz

Č. Budějovice | Nemanická 1
Tábor | Kpt. Jaroše 358

Nezávislá testů ze 31. 3. 2012 nebo do odněmání. Kombinované spotřeby Focus 4,3-6,4 l/100 km, C-MAX 6,4-8,5 l/100 km, emisí CO₂ Focus 109-169 g/km, C-MAX 114-154 g/km. Foto jsou pouze ilustrační.

www.partynazahrade.cz

Důležitě již od 800 Kč/den

Nabízíme pronájem skákacích hradů, nafukovacích skluzavek a trampolin různých velikostí a tvarů, které se hodí pro dětské, soukromé i firemní akce a oslavy.

František VLK
Kostelní 9
České Budějovice

Ves - Kročelovská 172
Vrábče

Pronajímáme také party stany, plovací sety a výlepní zařízení, které dotvoří originalitu Vaší party. Naším cílem je zpestřit a zpříjemnit radovánky nejen dětem, ale i dospělým.

777 197 595
info@partynazahrade.cz
www.partynazahrade.cz

STOPY LIŠEK

Výstava zapůjčila Muzeum Českého krasu v Berouně

1. 4. - 31. 10. 2012

**NÁRODNÍ ZEMĚDĚLSKÉ MUZEUM OHRADA
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU**

SLÁVA MĚŠTANSKÝM STŘELCŮM

NZM OHRADA
MUZEUM LESNICTVÍ, MYSLIVOSTI
A KYBAŘSTVÍ

Výstava představí unikátní soubor historických terčů z Prachatic.

1. 4. - 31. 10. 2012

Hluboční senioři se setkali s Policií

■ Doporučení seniorům

Z policejních statistik vyplývá, že v České republice se každoročně stávají stovky seniorů obětmi pachatelů nejrůznějších trestných činů. Další stovky, možná i tisíce případů zůstávají policii utajeny, protože nejsou oznamovány. Každým rokem také přibývá v policejních statistikách dopravních nehod s následky na zdraví a životech osob starších 60 let.

Starší lidé mohou být často osamocení, nemocní, zesláblí, bezradní, vystrašení, litostiví, nedůvěřiví nebo naopak velmi důvěřiví, a proto mohou být lehce ovladatelní, mohou se stát »snadnou kořistí« různých podvodníků, podomních prodejců, zlodějů a násilníků. Tito lidé jsou také mnohem zranitelnější v silničním provozu, proto je potřeba nebyť lhostejný a věnovat seniorům značnou pozornost.

Policisté z hlubockého oddělení se setkali 13. března s místními seniory. Věnovali celé odpoledne tomu, aby poučili a varovali starší lidi před nebezpečími, které bohužel mohou potkat každého z nás. Jde o to, že senioři jsou zranitelnější a mnohdy nepřipraveni čelit problémům, které bohužel dnešní život přináší.

Policisté připravili přednášku přízračně nazvanou *I senior se může bránit*. Jeden z iniciátorů akce je nadporučík Martin Pešta, zástupce vedoucího obvodního oddělení hlubocké policie. Policejní Obvodní oddělení ve spolupráci s městem oslovili hlubocký Senior klub a za pomoci jeho předsedkyně, paní Marie Hanušové, která zprostředkovala pozvání, většina z oslovených na setkání přišla. Penzisty, kteří se nemohli dostavit, nebo jim to zdravotní stav nedovoluje, navštíví později s její pomocí ještě osobně. Za účasti českobudějovické policejní mluvčí, Reginy Tupé, naučili hluboční policisté seniory, jak event. použít pepřový sprej. Ten dostali návštěvníci přednášky darem, stejně tak jako brožurky a další pomůcky ke zvýšení bezpečí jednotlivce.

»Bohužel agresivita zlodějů narůstá a snižuje se i jejich věk. Chceme, aby se senioři dokázali lupičům bránit. Pepřový sprej je pro ně nevhodnějším legálním prostředkem. Seznamujeme je, jak s ním správně zacházet a kdy ho použít,« řekla na úvod mluvčí českobudějovické policie Regina Tupá. Dodala, že nedávno okradli dva mladíci 80letou důchodkyni v ulici Karla Štěcha v Budějovicích, a při loupeži ji dokonce lehce zranili, a to jen proto, aby ženě sebrali tašku s nákupem.

Všem, kteří se preventivní akce zúčastnili, promítli policisté videa s různými fintami zlodějů i podvodníků. Jen na Českobudějovicku okradli zloději loni 159 lidí, z toho téměř polovina obětí byli důchodci. Důvěřiví starší lidé jsou pro kapsáře a lupiče tím nejsnadnějším terčem.

Cílem organizátorů setkání bylo seznámit důchodce s riziky, která mohou nastat. Poučený člověk pak lépe může nepříjemnou chvíli zvládnout. Nadporučík Martin Pešta popsal několik konkrétních případů přímo z Hlubocka. Krátké videoukázky s reálnými případy ze života byly skutečně popisné a v přestávkách mezi nimi se policisté ujali vysvětlování podrobností. Pravda je, že policejní teritorium hlubockého oddělení po sloučení s obvodními odděleními Zliv a Ševětín, má rozlohu kolem čtyř set kilometrů čtverečních. Proto také Policie ČR poznamenává, že je dobré, pokud s některými problémy pomůže i hlubocká městská policie.

V roce 2011 řešili místní policisté 533 trestných činů, z toho 171 případů byly prosté krádeže a 129 krádeže vloupáním. Zaznamenány byly i násilné trestné činy, třináct případů nebezpečného vyhrožování. Institut krátkodobé ochrany zajišťoval čtyřadvacetihodinovou ochranu třem ohroženým osobám, ta nejdéle trvala jeden měsíc. Časté jsou podle policie i nájezdy skupinek Romů z jiných krajů. Zkoušejí navštívit seniory s nabídkami různého »výhodného« prodeje a poté je okradou. Zkušený hlubocký policista nazval tyto osoby hyenami, které se neštítí sebrat starým lidem jejich celoživotní úspory.

»Pokud například uvidíte nějaké podivné rozmíšky u sousedů nebo cokoli nezvyklého, nebojte se nám zatelefonovat. Lepší je přijet a celou situaci prověřit, než aby nám pachatelé uprchli,« radil Martin Pešta seniorům. Také je upozornil na podvodníky vydávající se za pracovníky elektráren, plynáren nebo vodáren. »Musí se vždy prokázat služebním průkazem, jinak je domů nepouštějte!« doplňovala svého kolegu policejní mluvčí Regina Tupá.

Senioři reagovali na setkání vstřícně. I když si většina z nich neprožila nějakou větší nepříjemnost, je dobré preventivně přemýšlet o tom, co se může stát. Starší lidé se přišli poučit, a byli spokojeni s konkrétními

návody, vycházející z praxe. Na odpoledním setkání, které se uskutečnilo ve dvou etapách, aby se všichni vešli, obdrželi senioři nejen pepřové spreje, kterými se můžou proti možným lupičům nebo agresivním podvodníkům bránit. »I kdyby to mělo zachránit život jednomu člověku, určitě se tento krok vyplatí. Bez finančního příspěví města Hluboká by však nebylo možné spreje rozdávat,« podotkl Martin Pešta.

Na závěr přednášky dostal slovo také Václav Kovář, jihočeský krajský koordinátor BESIPu a poučil přítomné o tom, jak se správně chovat v dopravě. Také od BESIPu dostali přítomní dar, reflexní pásku na oděv a nákupní tašku se signálními prvky. Akce v hotelu Závěš byla přínosná, hodně lidí si určitě vzalo poučení z toho, co slyšeli a viděli. I když některé rady, které byly zmíněny, možná senioři znali, mnohé informace byly novinkou. I přestože příbuzní své blízké často varují, přece jen od policistů byly informace konkrétní a důrazné. Člověk by si prostě měl dávat pozor a nedostávat se do ožehavých situací vlastní vinou.

Rekapitulace a pro poučení:

■ ■ Starší lidé se často stávají terčem zájmu kapsářů, zlodějů, podvodníků a násilníků. Zranitelnější jsou i v silničním provozu. Nabízíme několik rad a doporučení, protože když víte, co vás může ohrozit, máte větší šanci se nebezpečí bránit. Aktivní ochrana před ohrožením se určitě vždycky vyplatí.

Jak se chránit před okradením:

- Peníze, doklady i klíče noste v příruční uzavřené tašce nebo kabelce vždy odděleně, nenechávejte je navrchu nákupní tašky a pokud to jde, ukládejte je ve vnitřních kapsách oblečení.
- Berte si jen tolik peněz, kolik skutečně potřebujete.
- Kabelku nebo tašku přes rameno nenechávejte viset na zádech, ale mějte ji stále na očích a chraňte ji rukama na boku nebo na břiše.
- Věnujte velkou pozornost své tašce či kabelce, zvláště v hromadných dopravních prostředcích, nákupních centrech a všude tam, kde je větší počet lidí.
- Kabelku nebo tašku nepokládejte v obchodech na police a nenechávejte ji v nákupním vozíku.
- Nikdy kabelku ani tašku neodkládejte s oděvem v šatně kina, divadla, restaurace, ani v čekárně u lékaře či na úřadech.
- Vyhýbejte se návalům mnoha lidí, tlačence nahrává zlodějům a okradení může proběhnout bez povšimnutí.
- Když v tramvaji nebo autobusu čtete, mějte své příruční zavazadlo pořád pod kontrolou.
- Ve vlaku si vybírejte kupé, kde už sedí další cestující a nenechávejte svá zavazadla bez dozoru.

Jak předcházet riziku přepadení:

- Vyhýbejte se odlehlým, nepřehledným a neosvětleným místům. Chodte raději frekventovanějšími ulicemi.
- K procházkám volte vhodnou dobu a místo, ne za tmy a ne do opuštěných míst.
- Pokud je to jen trochu možné, nechodte sami.
- Vyhýbejte se rizikovým místům, o kterých víte, že se v nich scházejí podivné party, stejně tak tmavým místům a odlehlým uličkám.
- Zejména ve večerních hodinách se vyhýbejte také rizikovým místům, jako jsou prostory restaurací, diskoték, nočních klubů, barů a heren.
- Kabelku nebo tašku noste v ruce či na rameni směrem od ulice, aby vám ji z vozovky nemohl někdo vytrhnout a ukrást.
- Chce-li vám někdo kabelku ukrást, nebraňte se za každou cenu. Zdraví nebo dokonce život jsou cennější než peníze!
- Máte-li dojem, že vás někdo sleduje, přejděte na druhou stranu, zpomalte nebo zrychlete a přesvědčte se, zda je neznámý stále za vámi. Je-li to pravda, vyhledejte místo, kde je více lidí nebo nejbližší obchod či obydlí.
- Po chodníku chodte raději dále od vchodů domů a rohů, kde by mohl číhat případný pachatel a mohl by vás vtáhnout dovnitř.
- při vstupování do domu se pozorně rozhlédněte a nevcházejte tam s někým neznámým. Také ve výtahu nejezděte s někým, koho neznáte. Raději počkejte na výtah prázdný.
- Nepřijímejte doprovod nabízený neznámými lidmi, i kdyby vypadali důvěryhodně. Ochota »pomocníka« může být jen zámlinkou k tomu, aby se dostal do vašeho bytu a tam vás okradl třeba i za použití násilí.

- Snažte se vyhnout čekání na liduprázdných zastávkách, zejména po setmění.
- V prázdném autobuse si sedněte poblíž řidiče, cestujete-li metrem nebo tramvají, nastupujte do vagonu nejbližší k řidiči.
- Ve vlaku hledejte místo v blízkosti dalších cestujících, a pokud je to možné, sedněte si blízko dveří. V případě nouze jste nejbližší únikové cestě.
- Žena by si neměla sedat do kupé, kde je společnost mužů, kteří se patrně znají.
- Pokud se domníváte, že vás někdo sleduje, nevystupujte sami na liduprázdné zastávce. Raději pokračujte v jízdě a vyhledejte pomoc od řidiče či dalších cestujících.
- V tašce můžete nosit pro své bezpečí nějaký sprej (deodorant, lak na vlasy nebo slzný plyn), který můžete v případě ohrožení použít.
- Nesnažte se na ulici komukoli pomoci tím, že se ho zastanete před útočníkem. Raději zavolejte přímo na linku tísňového volání 158!
- V případě jakýchkoliv obav a problémů se nerozpakujte kontaktovat Policii České republiky na tísňové lince 158!

Jak se vyhnout podvodu:

- Podvodníci využívají různé záminky a lsti, aby se dostali k vašim penězům. Chtějí vniknout do vašeho bytu a pokud z vás nevyhládkají peníze přímo, ovládají řadu způsobů, jak vás okrást.
- Nedůvěřujte neznámým lidem, nikoho cizího nepouštějte do svého bytu.
- Nikdy hned neotvírejte dveře, nevíte-li, kdo je za nimi.
- Pořídte si panoramatické kukátko, které vám umožní dobře si návštěvníka prohlédnout.
- Instalujte si na dveře bezpečnostní řetízek, který udrží dveře jen pootevřené a tak můžete některé věci vyřídit bezpečněji.
- Buďte opatrní, nevěřte každému, kdo vás za dveřmi požádá o pomoc, např. o možnost zatelefonovat si, pomoc při nevolnosti či předání zásilky pro vašeho souseda. Situaci můžete řešit, aniž byste otevírali dveře. Pomoc můžete zprostředkovat např. přivoláním souseda nebo sanitky.
- Mějte se na pozoru před tzv. podomními obchodníky, nepouštějte je do bytu
- Nikdy nepůjčujte peníze cizím lidem a nedávejte ani žádné zálohy domovním prodejcům.
- Servisní pracovníky, kontrolory či mechaniky vpouštějte do bytu pouze pod vaším dozorem a pouze tehdy, pokud jste si je sami objednali nebo pokud příslušná organizace předem jejich návštěvu oznámila.
- Zvoní-li opravář, pracovník úřadu či jiných služeb (odečet plynu apod.) nechte si předložit jeho služební průkaz, nebo ještě lépe: zavolejte na úřad nebo instituci, na kterou se pracovník odvolává. V případě jakýchkoliv pochybností trvejte na tom, že o nabízenou službu nestojíte.
- Čekáte-li příchod cizího člověka, např. osobu reagující na váš inzerát, požádejte někoho z vašich blízkých nebo přátel, aby byl s vámi doma.
- Nepodléhejte lákavé vidině snadného zbohatnutí. Podomní nabídky výher v loterii nebo výhodných koupí odmítněte – v naprosté většině jde o podvod.

Nejčastější triky podvodníků:

- rozbilo se mi auto a potřebuji půjčit na odtah
- jsem z elektráren (plynáren, vodáren) a nesu Vám přeplatek...
- blahopřeji vám vyhrál/a jste v naší soutěži...
- jsem ze sociálky a jdu se zepat, jestli něco nepotřebujete...
- posílá mě váš syn (dcera, vnuk apod.) potřebuje půjčit peníze...
- jdeme překontrolovat stoupačky, radiátory, telefon, atd....
- mám pro vás výhodnou nabídku nádobí, prošívaných dek apod....
- vykoupiíme od vás výhodně starožitnosti...

Podvodníci to na vás budou zkoušet různě a vymýšlejí stále nové triky, jak zjistit, kde máte schované úspory! **PROTO NEPOUŠTĚJTE PŘES PRAH SVÉHO BYTU ŽÁDNÉ CIZÍ LIDI !!!**

Jak zabezpečit majetek :

- Zamykejte vstupní dveře a zavírejte okna vždy, když opouštíte domácnost, i když jdete třeba jen na chvíli k sousedce nebo na krátký nákup.
- Pootevřená balkónová okna nebo větrací okénka jsou pro zloděje velkým lákadlem.
- Dbejte na zajištění a uzamykání dveří, oken, ale i světlíků, vikýřů a sklepních okének.

- V případě ztráty nebo krádeže klíčů od bytu nebo při přestěhování vždy neprodleně vyměňte zámkovou vložku.
- Venkovní, bytové i balkónové dveře v noci zamykejte, i když jste doma.
- Zajistěte, aby se vchodové dveře do domu automaticky zavíraly proti vstupu zvenčí, nenechávejte je dokořán.
- Neotvírejte vchodové dveře domu neznámým lidem.
- Obvykle po 22. hodině vždy zamykejte vchodové dveře, ale i dveře do kočárkárny, sklepů, prádelny, sušáren a dalších společných prostor.
- Dbejte na funkčnost osvětlení ve všech společných prostorách.
- Neotvírejte bytové dveře, aniž byste se kukátkem přesvědčili, kdo je za nimi, neotvírejte je bez zajištění řetízem nebo jiným prostředkem proti násilnému vniknutí
- Na dveřích uvádějte jmenovku v množném čísle.
- Vždy mějte důležitá telefonní čísla poblíž vašeho telefonu nebo na dobře viditelném místě.
- Bezpečnost bytu zvýšíte instalací bezpečnostních dveří nebo různých mechanických zábranných prostředků jako jsou např. bezpečnostní štít a profilová cylindrická vložka, vrchní přídatný zámek, příčná a celoplošná dveřní závora, pojistka dveřních závěsů jako zábrana proti vysazení dveří.
- Okna lze opatřit různými typy mříží, bezpečnostním sklem nebo fólií, uzamykatelnými okenicemi, uzamykatelným kováním apod. Moderní technika nabízí také využití domácího videotelefonu s elektromechanickým ovládním vstupních dveří, prostorových detektorů pohybu, případně napojení na pult centralizované ochrany.
- Nejlepší ochranou je opatrnost v kombinaci elektronických a mechanických bezpečnostních prvků a systémů.
- Opouštíte-li byt nebo dům na delší čas (např. jedete na chatu nebo rekreaci), nezatahujte rolety a žaluzie, nevyvínejte přívod elektřiny a snažte se udržovat dojem, že jste stále přítomni. Vhodná je výpomoc mezi sousedy, mohou vám byt kontrolovat a pravidelně vybírat schránku.
- Nesdílujte cizím lidem na potkání důvěrné informace, ani se před nikým nechlubte svým majetkem, ani tím kolik máte peněz.
- Svě úspory ukládejte v peněžních ústavech, doma si nechávejte pouze nezbytnou hotovost.
- Vytvořte si seznam cenných věcí, jejich foto, výrobní čísla a popis.
- Udržujte dobré vztahy a kontakty s vašimi sousedy, požádejte je o jejich telefonní číslo, protože v případě potřeby může být jejich pomoc nejrychlejší a můžete si tak navzájem ochránit váš majetek.
- Máte-li podezření, že se děje cosi podezřelého, neváhejte volat policii 158 nebo 156

Jak se chovat v silničním provozu:

- V dopravním provozu buďte pozorní. Při přecházení přes vozovku využívejte pokud možno přechody se světelnou signalizací a vyznačené přechody.
- Při snížené viditelnosti noste oblečení jasných barev. Abyste byli lépe vidět v šeru a ve tmě, opatřete svoje oblečení nebo hůl reflexními prvky.
- Nesedějte za volant, pokud se necítíte dobře. Řízení raději odložte na dobu, kdy budete v lepší kondici.
- Pokud nemusíte, nevyjíždějte se svým autem v dopravních špičkách.
- Nezapomínejte na pravidelné zdravotní prohlídky, které zákon přikazuje řidičům od věku 60 let a které potvrdí vaši způsobilost k řízení.
- Pro jízdu na kole se rozhodujte vždy s ohledem na svůj aktuální zdravotní stav. Přihlédněte také k hustotě provozu a momentálním podmínkám na silnici.
- Seznamte se s pravidly, která stanovují, jak a čím má být kolo vybaveno. Dbejte především na funkci brzd, kolo mějte řádně osvětlené zejména při snížené viditelnosti.
- Nepoužívejte kolo k přepravě nadměrných, neforemných a těžkých nákladů.

Nejčastější dopravní nehody seniorů:

- Zaviněné chodci** – nepozornost, nesprávný odhad rychlosti a vzdálenosti příjíždějícího vozidla, přecházení na červenou, nedostatečný výhled za překážkou, pohyb po vozovce za snížené viditelnosti v tmavém oblečení, náhlý vstup do vozovky bez rozhlédnutí, chůze po nesprávné straně vozovky, ovlivnění alkoholem.
- Zaviněné cyklisty** – nedání přednosti v jízdě, nezvládnutí jízdního kola, nesprávné odbočování, jízda na neosvětleném kole za snížené viditelnosti, nevyhovující technický stav jízdního kola, náhlá změna směru jízdy.

Zaviněné řidiči – nedání přednosti v jízdě, nesprávné předjíždění, nezvládnutí vozidla v důsledku ztížených povětrnostních podmínek, únava, nepozornost, nedodržení bezpečné vzdálenosti, nevěnování se řízení, technický stav starších motorových vozidel.

Násilí na seniorech:

Násilí na seniorech páchané v rodině

Někteří staří lidé jsou bohužel vystaveni násilnému chování ze strany členů vlastní rodiny. Takové jednání začíná většinou mírnějšími projevy, jako je okřikování, ponižování, omezování a příkazování. Nikdy netrpíte sebemenší projevy omezování, útisku a násilí. V žádném případě nepřipusťte, aby vám vaši rodinní příbuzní říkali: »To ti stačí, to je pro tebe dobré, lepší už to nepotřebuješ, stejně nechodíš nikam mezi lidi.« Bohužel takovéto chování se pomalu, ale jistě, může proměnit ve větší násilí, které pak již nebude ve vašich silách zastavit. Toto jednání je třeba zastavit v samém počátku i za cenu, že své blízké nebudete vidat. Mějte na paměti: pokud se vám zdá, že danou situaci nezvládáte, hledejte rychle pomoc u odborníků. Například u lékaře, nebo na linkách důvěry, které fungují obvykle v nepřetržitém provozu.

Násilí páchané na seniorech mimo rodinu

Násilí páchané na seniorech někdy bohužel probíhá i mimo rodinu jako forma nedostatečně přiměřené aktivity vyskytující se tam, kde je očekávána s důvěrou, což způsobuje bezpráví, poškození, zranění, bolest či strach starších lidí.

Jedná se o domovy důchodců, seniorské domy nebo penziony či lůžková zařízení se zdravotní péčí. Personál, který necitlivým přístupem zanedbává úmyslně či z nedbalosti péči o seniory, se tak dostává do roviny pachatele.

Formy násilí mimo rodinu:

- nedostatek poskytovaných pečovatelských služeb,
- neinformovanost o právech,
- nesrozumitelná nabídka péče,
- nepřiznání práva na kvalitu života a společenské kontakty.

Strach:

Strach o sebe má každý z nás, ale zdá-li se vám váš strach o sebe nějak nepřiměřený, promluvte si o nebezpečích a způsobech, jak jim předcházet, hovořte se svými přáteli, sousedy, známými. Zdržujete-li se většinou doma a jen občas jdete někam na návštěvu, zavolejte to včas svým blízkým, aby vás nehledali a neměli o vás strach.

Důležitá telefonní čísla :

Policie ČR	158
Městská policie	156
Záchranná služba	155
Hasiči	150
Tísňová linka	112

Bud'te připraveni, nenechte se překvapit !!! NEDEJTE SE !!!

FORD SERVICE

**I po letech
zůstává
členem
rodiny**

**20% sleva
na náhradní
díly**

**Zvýhodněná
hodinová
sazba**

Výjimečný program
Fordu pro vozy
stář 5 a více let.

České Budějovice, Nemanická 1 | Tábor, Kpt. Jaroše 358

acr.auto | **www.acrauto.cz**

Milí čtenáři,

opět se Vám hlásí žáci VIII. A třídy ZŠ Hluboká nad Vltavou, tentokrát z hodiny slohu, na níž jsme s paní učitelkou, Mgr. Milenou Horníkovou, probírali subjektivně zbarvený popis. Po zvládnutí teorie přišlo na řadu naše vlastní psaní. Jednoho chladného podzimního rána jsme se vydali do našeho města, kde naproti zdravotnímu středisku stojí sousoší *Čtyro ročních dob* od sochaře Jana Simoty, které jsme měli popsat. V chladném počasí nám nebylo tepleji ani při pohledu na šťastného pasáčka, představujícího jaro, ani na směřící se selku, představující léto. Spíš nám byla větší zima, když jsme se dívali na mužného rybáře a na paní Zimu.

Za třídu VIII.A Nikola Hanzlíková

Jaro

Pasáček představující jaro se usmívá, má radost z rozkvetlé krajiny všude kolem. Oblékl plášť s kapucou, pod který si vzal jen halenu. Lehké tříčtvrteční kalhoty jsou to jediné, co halí jeho nohy, protože nebul žádné boty. V náručí svírá malé huňaté jehňátko, které se k němu pevně tiskne. Tato socha představuje vlidském životě dětství. *Nikola Hanzlíková*

Jaro

Jaro představuje mladý pastýř držící jehňátko, které vypadá, jako by se před nedávnem narodilo. Chundelaté jehňátko se blaženě usmívá, protože ho udivuje krása jarní přírody. Pastýř k sobě jehňátko tiskne, proto cítí jeho srdeční tep a teplo. Pastýř se spokojeně rozhlíží po jarní krajině. Je oblečen do pláště s kapucou, obyčejné haleny a volných kalhot a je bosý. Socha je celá zelená jako svěží jarní tráva. V lidském životě jaro představuje zrození nového života a dětství. *Šárka Hollerová*

Léto

Léto představuje mladá selka. Selčín výraz je velice spokojený, protože má radost z výborně vykonané práce a bohaté úrody. Vlasy jí pokrývá šátek. Její oděv je složen z lehkých letních šatů, přes které si uvázala zástěru. Na nohou nemá obuté žádné boty, ale protože je krásný letní den, je bosa. V obou rukou drží snopy čerstvě pokoseného obilí. Po nebi se táhne hořící Apollonův vůz. Všude kolem selky je cítit krásná letní atmosféra. Letní tráva omamně voní, jako by sváděla k odpolednímu odpočinku v přírodě. Socha je žlutá jako vznešené polední slunce v úžasné letní den. Léto v lidském životě představuje mládí, plány a ideály do života a je to čas rozhodování. *Šárka Hollerová*

Léto

Když končí jaro, nastává léto. Symbolem léta je krásná mladá selka, která drží v rukou snopy svázané z čerstvě pokoseného obilí. Celá socha je natřená žlutou barvou. Selku zahalují letní šaty až ke kolenům a je taktéž bosa. Její hlavu pokrývá tenký šátek a její obličej rozjasňují pěkná usměvavá ústa. Selčín pohled na okolí je optimistický. Má obrovskou radost z udělané práce, až jí hřeje u srdce. Léto symbolizuje ideály a sny v mládí. *Karin Volková*

Podzim

Když pak ale léto pomalu odchází, začíná se připravovat podzim, který symbolizuje soška rybáře. Mladý mužný rybář má na hlavě klobouk, na nohou nejčastěji nosí vysoké holínky, aby neměl promáčené ponožky, přes sebe má přehozený nepromokavý plášť a v každé ruce drží síť. Pohled rybáře je velice mužný a spokojený. Jeho oči se dívají na výlov jihočeských rybníků. Soška, která představuje v lidském životě dospělost, je celá natřena tmavě zelenou barvou. *Lucie Volková*

Podzim

Jako třetí sochu vidíme rybáře, který symbolizuje podzim. Mužným tvrdým pohledem pozoruje naše rybníky. Rybář drží síť, které použil k výlovu rybníka. Aby nepromokl, oblékl si pláštěnku a na hlavu si dal klobouk. Socha podzimu není bosa jako ostatní sochy. Rybář si obul vysoké gumovky. Socha podzimu je tmavě zelená a vyjadřuje dospělost. *Nikola Váchová*

Zima

Čtvrtá a poslední ze soch je naše bílá paní Zima. Postava ženy zobrazuje mraz, chlad a stáří. Hlavu má zahalenou do dlouhého pleteného šátku s překrásnými zlatými třásněmi, sněhově bílá sukně kryje nohy před mrazem a drží je v teple. Paní Zima se smutně dívá na závěje nadýchaného sněhu, který zakrývá tu božskou zeleň a veškerý život. Socha je natřená bílou barvou jako první zimní vločky. *Helena Hrdá*

Zima

Poslední socha ztvárňuje paní Zimu. Celá socha je laděna do bílé sněhové barvy. Paní Zima se zahalila do bílého pláště se zlatými třásněmi. Její pohled směřuje na zasněžené okolí, které je kouzelné a začarované. Z této sochy vyzařuje smutek. Její smutný a snivý pohled symbolizuje konec života. Cyklus ročních období se v přírodě každoročně opakuje, ale v lidském životě proběhne jen jednou. *Nikola Váchová*

Vzpomínka

Dovolte mi vzpomínku na člověka, který mi byl velmi blízký. A to i přes to, že osobně jsem se s ním poznala bohužel až v roce 2005.

A kde jinde bych ho mohla potkat, než na Hluboké, při autogramiádě – byl autorem předmluvy ke knize fotografií.

Ta předmluva byla moudrá, protože on byl moudrý. Ale jinak byl Boris Jachnin člověk nepopsatelný, a rozhodně výrazně ovlivnil a potěšil spoustu lidí, kteří ho znali. Byl mistr slova a mistr života, měl neuvěřitelné znalosti ve svém oboru a velká škoda, že nebyl víc vidět a slyšet. Je smůla, když přednost má v našem světě spíše pozlátka a popularizování jsou hlupáci, kteří nemají vůbec co říct.

Boris vždy s elegancí sobě vlastní dokazoval, že i když nemá člověk životní karty rozdány úplně košer, nemusí být zlý ani zatrpklý.

Ba přímo naopak, může být veselý a laskavý a plný radosti ze života.

K Hluboké měl krásný vztah, kromě jiného tady potkal pana Wericha a měl tu pár opravdu dobrých přátel – a také nějaký čas tu pracoval.

Z donucení režimu – ale vyprávěl o tom nadšeně. Dokázal převrátit situace i hodnoty, abyste na věc koukli z jiného úhlu.

Díky jemu mám dobrou přítelkyni v jedné ženské, kterou jsem nesnášela a díky jemu mám dobrý příklad, jak stárnout moudře a s nadhledem. Přečtěte si, co o něm napsali jiní, a potěšte se slovy, které napsal on.

Vážím si toho, že výhradně pro Hlubocký zpravodaj napsal pár svých článků a tvářil se, jako by je psal pro New York Times...

Zemřel loňského dubna, ale pořád patří k těm, které v duchu oslovují. Letos 1. května by mu bylo 80 let.

Co o něm řekli a napsali:

Muž, který učil rozumět filmu

Českosobudějovický filmový historik, publicista a pedagog Boris Jachnin zemřel 17. dubna 2011 ve věku nedožitých 79 let. Za totality se nesměl filmu věnovat, proto střídal dělnická povolání. Rehabilitován byl až po Listopadu. Všichni, kdo ho znali, vzpomínají na jeho laskavost.

Se zdravotními problémy zápasil celý život, od dětství se potýkal s potížením po úrazu kyčle, komplikovanou situací se zdravotním prohloubila i namáhavá manuální práce, ke které ho jako politicky nespolehlivého odsoudil předešlý režim. Zemřel doma, v prostředí, které mu bylo po všechny roky nejlepším a nejspolehlivějším zázemím.

Narodil se sice v Praze, ale od roku 1955 žil v Českých Budějovicích, ke kterým přilnul. Tady se také oženil a narodil se mu syn a dcera.

Dožil se nejen vnoučat, ale i pravnoučat. V roce 1967 již ve zralém věku absolvoval FAMU a k jeho jménu patří kromě titulu Mgr. i titul Csc., který získal v roce 1991 na FF UK v oboru teorie a dějiny divadla, filmu, rozhlasu a televize. Ve stejném roce byl politicky rehabilitován jako novinář i jako filmový pracovník.

Ačkoliv už od roku 1948 státoval v divadle či ve filmu, herectví jej příliš nelákalo. Dával přednost výtvarnému umění, ale jeho velkou láskou byl především film. Měl o něm obrovské znalosti a snažil se je i uplatnit – v médiích, školství, filmových klubech nebo v komisi pro film a mládežnické kluby. »Vždycky řadil na první místo ve výčtu svých profesních označení nejdříve filmový historik a teprve pak publicista a pedagog,« řekla Jachninova dcera Martina Bílkovská.

Jachnin prošel celou řadou povolání – od osvětového pracovníka, dramaturga, nakladatelského redaktora přes dělnické profese jako izolátor, noční hlídač, lisář, ostříč nástrojů či skladník až po pedagogickou činnost po Listopadu. Mnozí, mezi něž patřím i já, si jej pamatují také jako novináře v Jihočeské pravdě. Ale nikdo, kdo jej znal, nezapomene jeho vstřícnost, laskavost a ochotu pomáhat. Na kulturní scéně bude skutečně chybět.

Napsala před rokem Hana Hosnedlová (kráceno)

Zdánlivě píše o filmu každý časopis

Boris Jachnin – Ivo Fencl – 14. září 2006

Spisovatel a filmový historik Boris Jachnin zůstává jak poutavým vypravěčem, tak i citlivým vykladačem nesčetných děl stříbrného plátna. Jenže i základy vizuálního vnímání světa (které je dnes u vesla) tvořívá koneckonců nějaký ten »bytelny« scénář. Vždycky. I to Mgr. Boris Jachnin, CSc. dobře ví a umí vysvětlit. Když přednáší svým studentům.

A vyzkoušel předtím devatero jiných řemesel a desátou bídu citlivě vnímá u jí postižených (a nejen ve filmu), ne však tolik už u sebe. Je skromný. Dost skromný na to, že i jen v roli literáta (jedné z mnoha) využil během svého života tak mnoho forem a žánrů...

■ **Pane Jachnine, jak vím, schováváte v zásuvce přinejmenším pět nevydaných próz a využíváte je zatím pouze při autorských čteních. Tak pořadáte pravidelně? A nepřibudou i další povídky?**

Čtení neprovozují často, jen výjimečně, a je to jakási odměna, událost, následkem čehož mi povídky nepřibývají a ty stávající pořád předělávám.

■ **Vyjíždíte číst z Českých Budějovic, svého bydliště, ale pocházíte z Prahy, a tak se nejprve zeptám: Co vás ve dvaadvaceti odválo na jih?**

Vlastně jsem odešel z Prahy, protože jsem chtěl hledat nějaký smysl života. Jeho praxi, svobodu či co... A celé mládí jsem usiloval, abych se stal malířem. Ale to se mi nedařilo.

■ **Nicméně jste dnes autorem řady publikací vydávaných u příležitosti různých výstav výtvarného umění. Kupříkladu mohu jmenovat katalog keramika Tomáše Prolla (2001). Ano, do katalogů občas píšu – a něco i pro přítele Tomáše. Jiné věci zase in memoriam pro Igora Ševčíka. Myslím, že jsem článek tohoto druhu vůbec poprvé otiskl už ve scéně 1990 a jmenoval se Druhý nekrológ za Bruna Šefranku. Jsou to všechno hlavně pokusy, jak psát o mrtvých bez sentimentu. Ovšem kromě Tomáše. Ten je zcela živý a ve stoje ho nelze přehlédnout.**

■ **Ale vraťme se k vašemu mládí. Nedařilo se vám malování, a tak vás zaujal film?**

Ne hned. Film, ten jsem původně považoval za lidovou zábavu, a až teprve na škole, kde jsem uviděl pár těch uměleckých, jsem mu pozvolna přicházel na chuť. Ale ze školy mě vylili.

■ **To jest ze studii režie na FAMU, která jste zahájil roku 1952.**

Ano. A v roce 1954 mě vyhodili za můj snímek, jehož žánr bych asi neuměl pojmenovat ani dnes, kdy vládne postmoderno. Byla to směs hraného, loutkového a trikového filmu, jakási agitka, a jmenovala se *Zloděj na každém rohu*. Při práci na ní jsem si vyzkoušel všechny knoflíky na kameře, herce i neherce – a měl z toho prču. Byl jsem pak překvapen. Ostatní to brali vážně! Zejména název toho filmu jim vadil, ačkoli zrovna to byla jedna z mála věcí, k nimž jsem přišel úplně náhodou. Název tam totiž zbyl ze scénáře Karla Copa.

■ **Po odchodu ze školy jste se tedy ocitl v Budějovicích. A dál?**

Nu, chtěl jsem začít znovu. A oklikou jsem se dostal k realizaci různých výtvarných prací, hlavně plakátů. Až konečně opět i k filmu, ale také k psaní.

■ **A roku 1967 jste na FAMU úspěšně promoval.**

Přičemž mi ta škola předtím sama nabídla, abych se vrátil a pokračoval ve studiu. Ovšem nyní už na fakultě filmové vědy a historie. Když ona nabídka přišla, podnikl jsem to... a musím říct, že už jsem měl i jistou průpravu.

■ **V čem? V tom, že jsem vedl Filmový klub a byl i šéfem městské správy, kde jsem měl na starost devět kin a jezdil do Prahy na projekce a... V Budějovicích jsem také už měl rodinu – včetně dvou dětí – a právě i díky jejich pochopení... jsem mohl po promoci nastoupit v Praze jako řádný vědecký aspirant a pracovat na projektu filmové výchovy. A tak se, mohu říct, ona první etapa mého života slušně vyřešila. Nestal jsem se sice malířem, protože k tomu jsem měl málo talentu a pile, ale zvolil jsem film, a snad to bylo dobře.**

■ **Nicméně jednou jste si v mé přítomnosti povzddechl, že bývá přece jen poněkud svazující žít v Budějovicích a do centra jenom dojíždět.**

Ovšem. Neboť zde není zázemí pro mou práci a potřebné informace se dají najít spíše v Praze. Ale zase cítím, že jsou Budějovice výtvarně pěkné, mají dvě řeky... a vůbec, příroda, kterou potřebuje každá rodina, je blízko, vlastně všude kolem. Víte, vždy jsme, kromě bytu, žili i na nějaké chalupě anebo ve srubu a tyto stavby jsme podpírali a natírali a...

■ **... a snad se smím zeptat, zda jste někdy i sám natočil nějaký film? Třeba i jen amatérsky.** Tak amatérsky jsem netočil nikdy. Ale v poloprofesionální výrobě, kterou jsme zařídili v česko-budějovickém Krajském domě osvěty v letech 1957–60 jsem dva snímky vytvořil.

■ **O čem?** Nic tak zajímavého. Jednak středometrážní dokument o mechanizaci lesních prací, který pak sloužil – přeložen do několika jazyků – i výuce v zemích RVHP, jednak opět agitku. Proti plýtvání léky.

■ **A kdo vám ty filmy napsal?** Samozřejmě já sám. Kromě kamery, kterou vedl bývalý čekař Franta Švehla, jsem samozřejmě zastával všechny zbylé profese.

■ **Což se mi pro vás zdá dost typické. A měl jste původně ambice nejen v řadě filmových oborů, nýbrž i literární, a to v mnoha směrech, přičemž vaše knížka veršů s poněkud provokativním názvem *Nahýbejte se z oken (1962)* se dá číst ještě dnes a dovedl bych si představit její reedici.** To poněkud přeháníte, ale jako každý mladý a ctižádostivý intelektuál jsem i já byl omýván módními vlnami. A tehdy to byla například »poezie všedního dne«. Vydal jsem tedy sbírku básní, ale i knihu povídek *Na každé cestě leží klíče* (1963), ale jejich reedici, tu si věru představit nedovedu. Napsal jsem však i řadu textů pro časopisy a kabarety, až... to skončilo hrami pro divadlo.

■ **Kde jste se stal i úspěšným adaptátorem H. G. Wellse. Vaši hru *Neviditelný (1965)* jsem však nečetl ani neviděl, a tak by mě velmi zajímalo, zda se v ní odrazilo známé filmové zpracování předlohy s *Claudem Rainsem*. Taky moc nechápu, jak vlastně mohl být *neviditelný Griffin představen na jevišti?*** Víte, v Budějovicích bývala i loutková scéna. A ta se v šedesátých letech změnila v divadlo pro mládež, které ovládalo i techniku divadla černého. S chutí jsem s nimi spolupracoval, a právě adaptace H. G. Wellse vyšla z té spolupráce asi jako nejlepší.

■ **Téhož roku jste publikoval i hru *Kádrobaret napsanou s Ivanem Pilným*. A přišly hry další, celá jejich řada. Toužil jste nějak výrazně už zůstat dramatikem?** Státní Jihočeské divadlo třeba uvedlo mou adaptaci sovětské loutkohry, a já ji pod názvem *Rajská komedie* přizpůsobil pro komediální hvězdy naší scény Josefa Bulíka a Jiřího Císlera. Divadlu přitom vyhovovalo hlavně to, že má na repertoáru sovětskou hru. Nasazovali ji po dvě sezóny, když se program jinak jevil jako málo ideový, a lidé chodili na své oblíbené herce a četli mezi řádky náznaky kritických zmek, tepajících komunální byrokracii či špatné zásobování, což bylo provázeno písničkami pana Jakoubka.

■ **Náčez jste se dal i do románů.** To ano. A už během své éry dramatika jsem měl ve stole nějaké pokusy o takzvaně větší formát, a to román *Filtr* a také sci-fi *Hellion*, určenou pro *Laternu magiku*. Ta se líbila Miroslavu Macháčkovi. A bylo toho ještě víc, ale i nezralé texty. Až teprve mých pozdějších dvacet let spoluzití s dělnickou třídou udělalo patřičnou selekci v mých literárních pokusech a já se vrátil k dílům, která jsem už na konci šedesátých let psal pro Hynka Bočana a Jaromila Jireše. Ale zase to nebylo ono, až jsem nakonec zpracoval ještě jinou látku, osudy jisté ženy, kterou jsem znal, a získal jsem za to celostátní cenu ve scénaristické soutěži.

■ **Tedy za scénář *Sestra*. Takže nakonec přece opět film.** Ale k realizaci je stále daleko.

■ **Škoda.** Moc mi to nevádí a jeden náš skvělý dramaturg mi řekl: »Ty blázne, někdo to stejně jednou natočí. Vždyť podívej, jak je stará Bible, a pořád z ní taháme nápady.«

■ **V letech 1962–1967 jste pracoval i jako nakladatelský redaktor, a tak by mě zajímalo, jací autoři vám dnes mohou být vděční?** Vděčný jsem spíše já jim, byť už zde většinou nejsou. Byli to Jaroslav Seifert, Jan Procházka, Ivan Nový, František Nepil anebo Ivan Diviš. A z těch žijících snad především Věra Linhartová.

■ **Odmítl jste i někoho, kdo později prokázal talent?**

Ne, myslím, že jsem nikdy neodmítl dobrý rukopis, a ostatně jsem neměl

zase tak výhradní pravomoc. Nade mnou byl ještě ředitel krajského nakladatelství, jehož úsudku jsme věřili. A mimochodem: co jsem uměl, to mne naučil právě on.

■ **Pak jste byl roku 1968 na stáži ve Švédsku a studoval tam jejich model estetické výchovy, načez jste už doma a s Pavlem Taussigem vymysleli dětský filmový festival v Ostrově nad Ohří. To souviselo?**

Ne. A vůbec, já festival v Ostrově nevymyslel. To snad Pavel – a místní lidé. Ostatně podobný festival je především distribuční akce, a i když jsem na ně byl zván a účastnil se, nikdy jsem třebaš nešel do poroty.

■ **Opravdu ne? A proč?** Protože to není můj zájem. Stejně jako například filmová kritika a filmová reklama.

■ **Tak přece něco neděláte – konečně. Filmová kritika! Tou se kupodivu nezabýváte.** Ne. Snad někdy leda umírněnými recenzemi.

■ **A kterých našich kritiků si vážíte? Nebo popřípadě nevážíte pro nějakou zlobnou neobjektivnost či dokonce hamižnost?**

Já se na české kritiky nezlobím, ani kvůli hamižnosti, protože si po právu myslím, že to není zas tak královsky placené. Spíše si jich vážím – až na lidi z časopisu *Satelit*. Ten časopis má navíc občas zpoždění a občas dokonce nevyjde vůbec, ale vždycky „je chyba mimo redakci“. A jsou sami plní chyb, a to nejen překlepů, nýbrž i blbostí. Vyrožených. Před časem si třeba uamanuli, že byl britský producent a režisér Sir Carol Reed ženou – a psali jeho příjmení jako Reedová. No, zkrátka amatérismus, a to ani nemluví o všem, protože by mě trefilo. Ale co nadělal!

■ **Nic. Ale zajímalo by mě, zda i vy sám se ve své profesi ubíráte s dobou. Například technicky. Nebo zůstáváte u výstřižků, lepidla a nějakého domácího archivu na kartičkách?** Když jsem se po listopadu 1989 vrátil jako teoretik k filmu, musel jsem si především opatřit technické zázemí pro nahrávání filmů na kazety VHS. Chvilí to trvalo, než jsem byl vybaven, a mezitím mi poskytla technickou pomoc budějovická fakulta, kde učím... Ale uznávám, že jsem skutečně v leccem konzervativní a nedůvěřuji třeba informacím z internetu a nechci, aby z něj studenti všechno opisovali. A podobně se i při své práci opírám spíše o knihy, filmy a odborné časopisy, takže se skutečně několik hodin týdně patlám s nůžkami a lepidlem.

■ **Po listopadu jste se vrátil ze skladu a předtím bylo ještě hůř. Jak jste, pane Jachnine, prožil sedmdesátá a osmdesátá léta? Pokud vím, mimo jiné jste se, obdobně jako můj otec, doktor filozofie, ocitl v pekárně...**

Ten pobyt v pekárně (kde jsem byl skladníkem náhradních dílů) byl už nejpříjemnější dobou z těch normalizačních let, která pro mne začínala hlavně mizivými výdělky, kdy jsem doma takřikajíc nemohl nic položit na stůl (což bylo nejhorší)... Ta zlá doba tenkrát začínala i častými výslechy a fyzicky obtížnou prací ve slévárně, která zcela zhoršila můj invalidní stav, a tak byla pekárna už oproti tomu předchozímu hotovým rájem.

A napsal jsem tam knihu o herci a režiséru Raineru Werneru Fassbinderovi (1946–1982), i kus monografie Walt Disney, a stačil se i naučit rozeznat kvalitu čerstvého pečiva; dodnes mám tam odtud řadu kamarádů. Jako i ze slévárny. Rádi vzpomínáme na ty legrace, jimiž byla doba prošpikována.

■ **Jestli se nemýlím, tak vám další knížka po »pauze« vyšla už před revolucí – a byl jí portrét legendární švédské herečky Greta Garbo (1988). A hned rok nato jste publikoval i biografii Brigitte Bardotové. Mohl jste si tenkrát vybírat, anebo šlo o zakázky?** Byly to zakázky. Pouze publikaci Jan Procházka (1990) se mi podařilo prosadit. Když jsem však vydavatelí nabízel medailon Gena Deitcha, což byl, myslím, objevený námět, nebylo to přijato. Stěžoval jsem si na to Genovi a on po chvíli přemýšlení řekl: »Já sám bych to nekoupil.«

Americký režisér a scénarista animovaných filmů Gene Deitch usazený v České republice, natočil první film ve třinácti letech. Profesionálně se prosadil na přelomu 40. a 50. let 20. století jako animátor a režisér ve studiu UPA, dvakrát získal Zlatou medaili New York Art Directors Club za nejlepší televizní reklamu. Jeho animované reklamy z té doby se jako vůbec první promítaly v Muzeu moderního umění v New Yorku.

Když Gene Deitch v srpnu 1958 skončil svoji spolupráci s Terrytoons, založil v New Yorku vlastní studio a roku 1960 se přestěhoval do Prahy, kde produkčně pracoval např. s Williamem L. Snyderem. Ve spolupráci s Čechy natočil dvanáct dílů seriálu *Tom a Jerry*, většinou pod režijním vedením Václava Bedřicha, a pro King Features některé příběhy Pepka námořníka. V roce 1960 režíroval v československé produkci film *Munro*,

ktej ziskal ve své kategorii Oscara. V průběhu 60. let Deitch vytvořil na bázi původní figurky zvané Foofle postavu jménem Nudnik, která se stala hrdinou několika samostatných filmů. Film *Here's Nudnik* byl nominován na Oscara. V roce 1969 obdržel jeho film *»Obří«*, vytvořený již pro Československou republiku, cenu na známém filmovém festivalu v San Sebastianu. Protože satiricky kritizoval poměry v té době socialistického Československa, bylo zde jeho promítání dvacet let zakázáno. V průběhu 70. a 80. let minulého století vytvořil Gene Deitch v české produkci řadu krátkých animovaných filmů. Gene Deitch žije v Praze se svou ženou Zdenkou (*1960), ředitelkou Studia animovaného filmu. Od roku 2004 je držitelem ceny Annie Winsor McCay Award za celoživotní dílo na poli animovaného filmu.

■ **Abychom byli konkrétnější, tak pokud si dobře vzpomínám, Gretu Garbo na celý život ovlivnilo, že musela už v útlém věku pečovat o nemocného otce – a byla to i žena, pro niž projevem lásky zůstalo »spíše objektiv než polibek«.** Pro mne to byla hlavně osobnost, která přemohla přitažlivost zemskou a vysmekla se z konvencí i duchovní malosti své společnosti, přičemž si zachovala velkou míru svého tajemství. Zůstala navždy nedosažitelná a já ji řadím k postavám jako je Hamlet, Myškin, Don Quijote nebo Švejk, kteří si též ponechali své tajemství pro sebe. Jenže ona byla živý člověk... Živá žena.

■ **Když vás teď poslouchám, tak si nadšeně vybavuji i vaše neuvěřitelné poutavé přednášky, ať už o filmařích, které jste poznal osobně, ba důvěrně (Ester Krumbachová), nebo o těch ostatních (Ejzenštejn). Přitom vaše schopnost poutavě vyprávět je opravdu »do uší bijící« a setkává se s odezvou mladých...** Ale samozřejmě pozoruji, že stárnu, a tudíž hůř vyprávím, protože víc zapomínám, ba občas se mi stane, že se nad nějakým hrdinou přímo při výkladu rozpláču, což je děsné, ať už mi lidé věří, anebo mne mají za komedianta. Ale jak neplakat nad Terezou v *Tak dlouhé nepřítomnosti* (miluji ten film tak silně, že jsem ho opatřil vlastními českými titulkami pro studenty)? Jak neplakat nad Iskremašem ze *Svit, svit, má hvězdo?* Nebo nad výkřikem »svoboda« v Radokově *Daleké cestě*? Zatím mě ten pláč má posluchači vždycky odpustili, ale je to signál, že už musím učení nechat.

■ **Stále ještě učíte na třech vysokých školách zároveň?** Neučil jsem snad přímo na třech zároveň, ale kromě Jihočeské univerzity jsem býval i v Olomouci a na FAMU. Nicméně cestování už je pro člověka o dvou holích značnou zátěží. Musí mít na zádech toru a... Už tedy ne...

■ **Zajímalo by mě, zda máte, vzhledem ke svému původu, i nějak něžněji plativější vztah k ruskému filmu?** Rozhodně mám. Jak k filmům z dvacátých let, tak k perestrojkovým. Nejvíce však jistě miluju Nikitu Michalkova a jeho film *Oblomov* (1979), který je původně úžasnou Gončarovovou knihou (1859) a v prepise pak úžasným filmem, i když (a právě proto, že) vykládá předlohu jinak... A svým studentům bych sem teď rád vsunul malý ironický vzkaz: Až to budete zase hledat na internetu, abecedně je Michalkov většinou řazen pod MIKH.

■ **Roku 1989 jste vydal i publikaci o Chaplinovi. Znáte však třeba oddané práce o tomto klaunovi od Ondřeje Suchého? A jak byste je tu jako »školený odborník« hodnotil?** Mám rád pana Ondřeje, vzal mne kdysi do své Kavárničky (14.-16. 3. 1995) a já tam vyrazil na sebe nějaká tajemství. On udělal neuvěřitelnou práci tím, jak zachoval vzpomínky stovek lidí a odhalil mnohé detaily osudů obestřených tajemstvím. Provádí vše jakoby lehce, zábavně, ale vkusně. Kdyby takových lidí měl rozhlas i televize více, zvedla by se laťka – nejen zábavy. Je to dobrý popularizátor umění a sešli jsme se ve spolupráci znovu v knížce o Voskovci a Werichovi, která nedávno vyšla.

■ **Ale ještě k Chaplinovi a spol. Máte rád němý film obecně? Mne by např. konkrétně zajímal váš názor na nejklaštější němou komedii *O patro výš* (1922). Co myslíte, nemá v ní vlastně skutečnou hlavní roli autentická ulice dole v pozadí, kterou nikdo nemohl aranžovat – a dodnes tedy věrně ukazuje minuty tehdejšího světa?**

Máte pravdu – a mne skutečnost na starých filmech rovněž fascinuje. Lumierové mají např. snímek o asfaltování vozovky, který je tak pozoruhodný, že ho vždy předvádím ve škole. Zato někteří režiséři hraných filmů zacházejí se skutečností tak ležerně, že to vnímavější diváky musí pobouřit. Staří filmaři nám na FAMU kladli na srdce, aby záběry Prahy, v nichž se ukazuje cesta hrdiny, šly za sebou podle ulic tak, aby jimi hrdina skutečně prošel i logicky – a totéž platí o lidských činnostech. Někdy stačí vidět herečku, jak myje nádobí, a víte, že je to husa, která se doma práce nedotkne.

■ **Mohl byste teď jmenovat své oblíbené komiky, ať už zahraniční nebo naše? A jaký byl váš vztah ke vzdáleně s vámi spřízněnému Jiřímu Císlerovi?** Z komiků mám rád Bustera Keatona, Rowana Atkinsona a Jacquesa Tatiho. Jiří snad nepatřil do této hvězdné světové špičky, ale zažili jsme spolu veliké legrace, a to ještě než jsme se stali příbuznými skrze naše potomky. On byl ovšem stejně dobrým činohercem ve vážných rolích a vyškoleným muzikantem na mnoho nástrojů. A jeden čas jsme spolu dělali písničky.

■ **Hm, takže další vaše parketa. Ale vraťme se k literátům. Roku 1990 jste zpracoval i biografii Jana Wericha. Registrovate dnes nějaké, na jeho osobnosti se přizívající, publikace, anebo si s tím hlavu nelámáte? Domníváte se, že lze o Werichovi ještě vůbec něco nového napsat?**

Novou studii o Janu Werichovi a o jeho zahraničních filmech jsem publikoval v knize *VaW* v divadle, ve filmu, v soukromí (nakladatelství Brána, Praha 2001) a s cizími knihami si věru hlavu nelámu. Ostatně, víte, o každém lze napsat vždy něco nového. I o Janu Werichovi, jak na to upozornil Dr. Taussig na filmovém Finále v Plzni. Vždyť o JW mluvíme jako o jednom z nejvýznamnějších Čechů, ale řádná(sic) kniha jako spolehlivý pramen o něm dosud nevyšla – ostudně!

■ **Co soudíte o jeho pohádkách? Která je nejlepší?**

Werichovy pohádky mám moc rád. Dosahují skoro až k té horní polici, kde jsou pohádky bratří Čapků a Němcové. Nejlepší jsou skoro všechny.

■ **Asi před deseti lety zaujalo i vydání Schonbergových Rozhovorů s Voskovcem (1995). I tuto knihu lze ještě nějak překonat?**

Kolem té bylo mnoho problémů. Autor musel překonávat velké těžkosti, a ač se mnozí u nás hlasitě zastávají *VaW*, málokdo pomohl, aby knihy o nich mohly být zpracovány a vydány. Ale Michal, s nímž jsem měl čest spolupracovat, má nekompromisní badatelské metody (u nás nejsme tak úzkostliví na přesnost a pravdu) a pro mne stojí v řadě s lidmi, kteří české kultuře drželi v zahraničí uznávané místo už tím, že se k ní hlásili: Třebas jako Miloš Forman anebo Petr Sís. Schonbergovy Rozhovory samozřejmě nelze překonat, protože je vedl on sám.

■ **Už tu padlo asi dvakrát i jméno Jana Procházky (1929-1971), a právě on je dalším literátem, na něhož jste do značné míry »odborníkem«.** Byl však především váš přítel. S Janem jsme se spřátelili, když jsem mu jako nakladatelský redaktor navrhl, že bychom vydali knihu čtyř ženských příběhů – povídek s portréty hlavních hrdinek pro známé filmy *Trápení* (1961), *Závrat* (1962), *Naděje* (1963) a *Vysoká zeď* (1964). To se mu líbilo, okamžitě vymyslel atraktivní název *Tři panny* a *Magdaléna* (1966) – a položil si podmínku, že obálku musí navrhnout Zdenek Seydl (1916-1978). Více nás nemohl ovšem potěšit. Začala spolupráce, která přerostla v přátelství. A pak, když byl hospitalizován, už mě pověřoval různými úkoly a dával mi nahlédnout do svých záměrů. Byl to velkorysý umělec, který dokázal překonat své chybné postoje v mládí a postavit se mezi muže v první řadě. Tě řadě, která byla určena k záhubě. Byl to spisovatel, který si nepřál setkávat se v »pohostinství« nebo vinárně a zdál se vždy maximálně soustředěný.

■ **A je skutečně i autorem scénáře *Páni kluci podle Dobrodružství Toma Sawyera od Marka Twaina*, pod který se roku 1975 podepsal Vít Olmer?** Že scénář *Páni kluci* nenapsal Olmer ale Procházka, mi sdělila až Janova rodina. Napsal jsem tehdy dotaz své spolužačce Věře Plívové, která tento pěkný film natočila, ale odpověděla mi, že o tom neví. Pak jsem napsal dotaz panu Olmerovi, ale ten mi neodpověděl. Má publikace o Procházce ovšem již musela do tiskárny, a tak jsem v textu vyřešil věc kompromisem, který je sice bezradný, ale vystihuje, jaké jsem měl v té chvíli informace: »Film *Páni kluci* natočila Věra Šimková-Plívová, aniž tušila, že scénárista Vít Olmer propůjčil své jméno Procházce.«

■ **Řádku filmů podle Procházkových děl vytvořil vámi taktéž milovaný Karel Kachyňa, a já si jsem dobře vědom, že ani tady poměřovat nelze, ale stejně: Který je, podle vás, ten nejlepší?** Myslím, že nejlepší filmy od Kachyni i Procházky vznikly právě jejich spoluprací: Těch fascinujících šest komorních dramát mezi roky 1963-1970 je něčím nebývalým v kterékoli kinematografii. A který mám nejraději? Jistě film *Kráva* (1995). A říkám záměrně film, ač jsem od začátku tušil, že bude odsunut z výběru pro udělování Českého lva – byla to přece »jen televize«.

Ale ovšemže nebyla, byl to film! A snažili jsme se ho s přáteli uvádět v kinech, aby mu tu nálepku odpárali, ale nepodařilo se.

Jan Procházka – narozen 6. 2. 1929 v Ivančicích. Spisovatel a filmový scénárista. Nejznámější práce: *Rok života* (1956), *Zelené obzory* (1960),

Závěj (1961), Přestřelka (1964), At' žije republika (1965), Svatá noc (1966), Kočár do Vídně (1967), Ucho (posmrtně 1977 v Kolíně nad Rýnem). Filmová tvorba: Pouta (1961), Anděl blažené smrti (1965), Kočár do Vídně (1966), Noc nevěsty (1967), Ucho (1970) a další. Filmografie J. Procházky obsahuje 34 položek. V 60. letech úspěšný autor, působil ve vedení Svazu čs. spisovatelů a v Čs. státním filmu. Přítel prezidenta a gen. tajemníka KSČ Antonína Novotného, avšak v období Pražského jara 1968 jedním z hlavních mluvčích obrodného procesu (kniha Politika pro každého, 1969). Za normalizace jeho filmy i knihy uzavřeny do trezorů, jeho jméno zmizelo z učebnic. Zemřel ve věku 42 let po těžké nemoci v době, kdy jeho osoba byla skandalizována sdělovacími prostředky, dne 20. 2. 1971 v Praze. Pohřben na hřbitově v Praze-Motole. Otec spisovatelek Lenky (1951) a Ivy (1953) Procházkových.

■ **Roku 1991 vám s datem 1990 vyšla monumentální monografie Walt Disney... a Američané prý původně chtěli na náš trh vrhnout obdobnou knihu svou, načez vám dali přednost; anebo jak to bylo?**

S přestávkami jsem na tomto rukopise pracoval dvacet let – a byl při práci hodně uvolněný. Tušil jsem totiž, že kniha nebude moci vyjít, a tak mě aspoň nikdo nehonil. Ty Disneyho filmy sem moc nesly, ale najednou se, jak víme, vše otočilo a o knihu nastal zájem. Jednali jsme. Američané mají ovšem svou knihu o Disney, která je tak trochu reklamní, a dávají ji dokonce zadarmo do zemí, kde se jejich filmy uvádějí, což, myslím, nabídli i nám, a bylo víc než logické, že by tu měla ta jejich vyjít, protože ji zdobily i barevné obrázky, zatímco já měl jen černobílé, avšak jako rozhodující se nakonec ukázalo pojetí obou knih. A když ona firma zjistila, že náklad té naší není velký (5 500 výtisků) a že jde spíše o jakousi filmovou osvětu, velkoryse umožnili dokonce i použití svých snímků, byť černobílé. A jejich archiv pak pomohl korigovat i mou filmografii.

■ **Jste však v této, s úžasným zaujetím »odvyprávěné«, knize k Disneymu i kritický.** Ale jen tam, kde zradil sám sebe.

■ **Například?** Zfalšoval přírodní dokumenty. Ty začal po válce točit ještě s čistým úmyslem, ale kvůli přízni obecenstva vnesl do filmových postupů triky, které perzonalizovaly zvířátka na úroveň kreslených figurek.

■ **Walt Disney (1901-1966) má i heslo ve slovníku amerických spisovatelů. Vy ho vnímáte jak? Především co vypravěče příběhů a komikového scénáristu, anebo jako výtvarníka?**

Výtvarníkem vůbec nebyl! Maličko – v začátcích, ale kreslit vlastně pořádně neuměl. Nicméně našel si vždy dobré kreslíře, především Uba Iwerkse, a ti ho proslavili. Když jsem si psal s americkými staříky – animátory, setkával jsem se s nevšední ochotou, protože jejich jméno bylo vždy skryto za logem Disney, a oni byli rádi, že o nich někdo ví, byť šlo o pofidérního autora z neznámé země... Walta obdivuji, a taky Jiří Trmka ho ctil.

■ **Jak?** Jako hoch z farmy, z něhož se stal velký vypravěč příběhů.

■ **A co ti jeho hajhou trpaslíci (1937)? Obdrželi přece u nás už kdysi svěbytná jména, jenže ta byla při pozdějším uvedení snímku změněna a já vzpomínám, že jste proti tomu osobně telefonem protestoval v přímém televizním přenosu. Tj. v onom pořadu Vladimíra Železného. Tak jak se vlastně ti pidilidé jmenují?**

Abyste neřekl, že jsem úplný ignorant, uvedu to sám a když tak mě opravte: Prófa, Dřimal, Kejchal, Rejpal, Stydlín, Štisko a Šmudla.

■ **Správně. Počínaje Prófou, což byl vlastně v originále americký Doc, šéf... Ten film byl u nás uveden vícekrát a změny jmen jsou samozřejmě způsobeny novým překladem. Rozumějme: novými autory, právy a honoráři. Přičemž původní jména jsou jistě nejlepší... Druhý Disneyho film s trpaslíky, zdravotnická agitka proti malárii, zde uveden nebyl. A chováte vy sám nějakou vzpomínku na uvedení Sněhurky do vašeho dětství?** Byl jsem moc nadšen. Už i proto, že jsem tenkrát do kina vůbec nechodil.

■ **A proč ne?** Maminka mne musela vozit v kočárku, byl jsem mrzáček a viděl jsem jen výjimečně nějaký film. Za války pak německé a české komedie.

■ **A po ní?**

Nejdřív také skoro nic. Chodil jsem až od patnácti let... I do školy.

■ **A co filmové kalendáře Karla Čáslavského, co těm říkáte? Mám na mysli jeho skvělé Filmové písničky (1999) či Svět komiků (2004). Nežárlíte trochu na jeho aktivitě či dokonce na onen nekonečný televizní seriál, jenž sestavuje či sestavoval z dokumentů?**

Nežárlím na Karla, on dělá svou práci dobře a nikdo by ji nedělal lépe. Nikdo, protože k tomu potřebujete přístup k těm škatulím.

■ **Jak jste vnímal onen podstatný okamžik, kdy začalo být možné filmy archivovat na videokazetách a pouštět si je v televizi? Co to pro vás znamenalo?** Byl to škrť přes celou mou práci od roku 1964, kdy jsem se začal zabývat otázkami filmové výchovy na školách, jak už jsem se zmiňoval... V některých zemích se tehdy dokonce už hovořilo o mediální výchově – a ta zahrnovala i tisk, rozhlas a televizi. A tak jsem pro Českou republiku vyprojektoval jakýsi model, jenže v srpnu 1968 šel k ledu. I se svým autorem.

■ **Proč vlastně?** To je otázka. Šlo o přenášení západních zkušeností.

■ **Nu, a já sám vás pak, pane Jachnine, poznal až jako neobyčejně čtivého autora literatury faktu, tj. tvůrce oněch knižních biografii. Životopisů jak literátů, tak i filmařů, které vydával Československý filmový ústav – a je věčná škoda oně přehledné edice, která dosáhla více než sta svazků!** Velká škoda. Vidím to stále, když studenti nemají z čeho sbírat informace. Zdánlivě píše o filmu každý časopis, ale zpravidla jde pouze o bulvární snímkování života hvězdiček showbusinessu. A ostatně: Knihy jsou už příliš drahé, než aby si studenti budovali knihovnu. Říkají: »Stáhnou si to z internetu,« ale to je právě problém, protože tam věrohodný pramen často nenajdou.

Zatímco u vás ano. Děkuji za rozhovor.

text © Ivo Fencl, mírně redakčně kráceno

Ptáci jsou nejchytřejší

Dívejte se delší chvíli z okna někam, kde je více lidí. Čím déle je pozorujete, tím zřetelněji zjišťujete, že jejich jednání je nesmyslné. Bezcílné pobíhání, kouření, dívání se na hodinky, telefonování – a tlachání matek, jejichž děti co chvíli přebíhají jízdni dráhu – to vše je příznakem degenerace lidského rodu, stupňující se ztráty životních cílů a pomatení hodnot.

A nyní si lehněte na kraj pole a pozorujte život ptáků. Užasnete. Křivky, které kreslí pod oblaky z radosti, připomínají nejdokonalejší piruety primabalerin. Jejich péče o děti je přitom nepřetržitá. Jejich komunikace pomocí trylků, hvizdů, káchání a cvrlikání je vysokou školou libozvučné kompozice. Nadouvají volátka a cvrtačují pestrá ocasní péra jen proto, aby pobavili svou družku, pro niž napodobují lidské panoptikum, které pozorují pod sebou, jako my zíráme na komedie loutkového divadla. Ptáci jsou rozhodně nejchytřejší ze živých bytostí, a to, že jim nerozumíme, svědčí o naší bezmezní zaostalosti. Proč nepátráme po důležitých poznatcích, jako je obsah toho, co si sdělují, sedíce na drátech či svolávající se nad korunami borovic?

Jak to, že se dosud považujeme za bytosti s nevyšším rozumem, když je známo, že ptákům Matka Příroda navždy přisoudila schopnost létat a zpívat, zatímco lidem dala úkoly, komu se podaří přežít dobu kamennou a bronzovou, smí si pak pomoci pazourků a seker zhotovit nástroje železné – a tak dál, až k mobilům a umělým ňadrům – kdežto ptáci se prostě těmito těžkými dobami jen radostně prozpívali.

Jakmile lidé usoudili, že nejracionálnější způsob existence je válčení a kšeft, zcela zapoměli pozorovat svět ptáků. Ale obraťte své zraky vzhůru a pozorujte tu říši svobody. Vidíte některého, že by narukoval s batohem na frontu, nebo jiného, že prodává fotbalové mužstvo? ...

Boris Jachnin, výňatek z výstavního katalogu pro přítele sochaře Tomáše Prola, rok 2001, keramický pták pochází z jeho dílny...

**Přijďte pomoci uklidit naučnou stezku s vodníkem u Vltavy!
7. 4. ráno v 9.00 - úklid, hrabání, prořezávka náletových keřů ...
Sud piva pracujícím :-)) daruje JE Temelín**

**Oficiální zahájení turistické sezóny na Hluboké
v sobotu 14.4.2012.**

**13:00 Spuštění přívozu v Purkarci
14:00 Vyhlídková plavba Purkarec – Hluboká
14:30 Karneval ve sportovně relaxačním areálu
19:30 Lampiónový průvod
Sobota, neděle Slavoj Cup – jachting
Sobota, neděle Spring Cup – basballový turnaj mužů**

Hlubocké Princezny: Březen, medaile si přivezem!

Letošní začátek soutěžní sezóny se nám opravdu vydařil. Během března jsme si přivezly 9 medailí. Že jste zvědaví, jak se nám to povedlo?

Předně je třeba napsat, že Hlubocké Princezny se opět rozrostly. Máme od ledna již šest věkových kategorií. Nejmladšími se staly Pidiprincezníčky, což jsou děti ve věku 3–6 let. Miniprincezníčky jsou děvčátka z prvních a druhých tříd ZŠ. Obě dvě skupiny měly na soutěžích premiéru.

Musely se naučit nové obtížné sestavy a mám z nich obrovskou radost, protože to zvládly na jedničku.

Miniprincezníčky vystupují v nových kostýmech a doufám, že jim přinesou štěstí i v dalších kláních. V sobotu 17.3.2012 všechny naše skupiny vyrazily na první ročník Radotínského poháru do Prahy. Jako vždy naše skupiny obsadily skoro všechny věkové kategorie.

V kategorii Mini soutěžily naše nejmladší Pidiprincezníčky. Letos poprvé máme v našich řadách tříletého mažoreťáka Vašíka. V této kategorii byly pouze 3 formace. Naše děvčata se moc snažila, ani žádná hůlka jim neupadla, bylo to moc krásné vystoupení. Při vyhlášení jsem věděla, že medaile bude :-), ale nečekala jsem, že získáme přímo zlatou.

Měly jsme obrovskou radost. Vašík ještě k tomu získal ocenění pro nejmladšího mažoreťáka – velkého plyšového šašíka – většího než Vašík :-)

V kategorii Děti soutěžily Miniprincezníčky. V této kategorii soutěžilo 6 formací a našim děvčatům se podařilo zaujmout porotu natolik, že získaly krásnou stříbrnou medaili. Musím je také moc pochválit, spadla jen jedna hůlka a i přes to bylo vystoupení skvělé.

V kategorii Kadet startovaly, jako už tradičně, Princezníčky I a II. soupeřily s dalšími šesti formacemi. Konkurence byla velká, jedna soutěžní skladba byla lepší než druhá. Jako první šly na řadu Princezníčky II. Musím je opravdu moc pochválit, protože tvrdé tréninky se vyplatily a holkám nespada ani jedna hůlka. To je krásný úspěch. Ani při jednom výhodu jim hůlka nespada a dokonce všechny zvládly i poslední výhoz s otočkou. Mám z nich velkou radost.

Princezníčky I byly na řadě jako předposlední. Sestavu zacvičily skvěle, i když tam nějaké ty hůlky na zemi byly. Zářivě se usmívaly a pořádně to rozjely. Za svůj výkon získaly krásnou stříbrnou pozici.

V kategorii Senior startovaly opět dvě naše skupiny – Princezny a Andílci. Andílci celou kategorii zahájily svým skvělým vystoupením. Úsměvy přímo bombardovaly porotu. I když někteří Andílci cvičí jen krátce, sestava se povedla na jedničku a malé chybičky jistě nikdo neviděl :-)

Princezny byly ve startovní listině jako předposlední. Nervozita rostla a děvčata v zákulisí zkoušela obtížné cviky. Na soutěžním parketu to ale rozjela s neuvěřitelnou vervou a všem ukázala, co v nich je. Celá sestava byla skvěle předvedená a děvčata se nádherně usmívala. S růží ve vlasech byla sestava Viva el Tango opravdu neodolatelná. Musely bojovat ve velké konkurenci osmi dalších formací, o to větší byla radost, když moderátoři vyhlásili na zlaté pozici naše Princezny. Za svůj výkon získala děvčata krásnou zlatou medaili, kterou opravdu nečekala a o to větší z ní měly radost. Domů jsme odjížděly opravdu velice spokojené. Vždyť za jediný den jsme vybojovaly čtyři krásné medaile a byla to velká odměna za všechny tvrdé tréninky.

Hned o týden později, v neděli 25.3.2012, se všechny naše skupiny (kromě Andílků) vydaly do Jindřichova Hradce na oblastní kolo soutěže Evropa 2 Taneční skupina roku 2012. Celý program moderoval Ondra Vodný z rádia Evropa 2 a patří mu můj velký obdiv, protože dokázal s dobrou náladou provázet programem celých 10hodin.

Naše nejmladší Pidiprincezníčky soutěžily v kategorii Baby a získaly za svůj úžasný výkon skvělou zlatou medaili. Moderátora nejvíce zaujal Vašík, který svým uměním vždy ohromí všechny diváky. Pidiprincezníčky měly ze zlaté medaile na krku velkou radost.

V kategorii Děti soutěžila skupina Miniprincezníčky. Stály proti nám o několik let starší mažoretky z Dačic, které získaly zlato, ale my jsme se velice radovaly i ze stříbra, protože se sestava našim děvčatům moc povedla. Miniprincezníčky se zářivě usmívaly a všem divákům se moc líbily.

Princezníčky I a II soutěžily v juniorské kategorii. Tato kategorie začínala až v 17h odpoledne, už jsme byly všichni notně unavení, ale i přes to ze sebe obě skupiny vydaly při soutěžním vystoupení maximum sil. Vyhlášení výsledků bylo až ve 20h, a tak jsme si na výsledky a předání cen musely počkat. Nakonec to dopadlo výborně. Princezníčky II získaly krásnou bronzovou medaili. Moc jim k tomuto výsledku gratuluji, myslím, že si tuto krásnou medaili opravdu zasloužily. Princezníčky I se umístily na stříbrné pozici a za jejich výkon je také chválím, celá sestava byla energická a moc se jim povedla.

V kategorii dospělých soutěžily Princezny, které na své vystoupení musely čekat opravdu celý den. Bylo to náročné, ale děvčata vydržela a i po celém dnu čekání se na soutěžním parketu ukázala v tom nejlepším světle. Princezny dokázaly roztleskat celou sportovní halu. Za svůj výkon si vybojovaly krásnou zlatou medaili a odvážely si dobrý pocit ze skvěle zacvičené sestavy.

Všechny naše skupiny postupují na mistrovství Čech, která se konají v dubnu v Praze a Plzni. Pokud nám bude přát štěstí, dostaneme se až na mistrovství celé České republiky. Držte nám palce, ať se naše práce a snaha zúročí a podíváme se mezi nejlepší taneční skupiny naší země.

Všem skupinám moc děkuji za skvělou reprezentaci a slušné chování na obou soutěžích. Rodičům za pomoc, trpělivost a spolupráci a těším se na další soutěže, které nás letos čekají.

Bc. Tereza Kadlecová, mažoretky Hlubocké Princezny

◇ SPORT – Baseball and softbal club – Sokol Hluboká ◇

T-ballový turnaj 3.3.2012 v Praze

Dne 3. 3. se v Praze konal celodenní turnaj v T-bалу U10. Turnaj byl obsazen celkem 6 týmy, z toho 2 hlubockými.

Pro nás byl turnaj hlavně určen jako další část výběrů. Všichni hráči odehráli dohromady celkem 5 zápasů, svěřenci předvedli perfektní zákroky (double play, tvrdé odpaly a agresivní hru v poli a na metách). Kromě prvního týmu Hluboké startoval na t-ballovém dostaveníčku v Praze na Letné také záložní tým. Skládal se na jedné straně z dětí, které usilovaly o to, být součástí prvního týmu, ale neprobojovaly se tam a také z dětí, které si vysloužily nominaci jako odměnu za pravidelnou tréninkovou píli v průběhu zimních tréninků.

Přihlášení záložního týmu se zpětně ukázalo jako dobrý nápad. Družstvo drželo v prvním zápase krok se SaBaTem Praha – 6:8 a v posledních dvou utkáních vystupovalo svůj výkon proti Tempu – 2:2 a Eagles 6:4. Hru na úrovni svých možností předvedli hráči i proti Kotlářce 1:11. Paradoxně nejhůře se týmu vedlo v zápase s Hlubokou I. Po bezkrevném výkonu podlehl vysoko 1:15. V konečném součtu obsadila hlubocká „dvojka“ lichotivé 4.místo.

V průběhu turnaje si děti zvykly na určité náležitosti, které zápasy vyžadují jako např. rychlé střídání obrany a útoku, příprava na pátku, průběžný úklid vybavení, týmové porady atd. V posledních 3 zápasech už tým působil velmi kompaktně a z hráčů sálala chuť do hry a nasazení. Největší pochvalu zaslouží Peťa Kubata (spojka), který doběhl pro nejvíce bodů a dokázal pokrýt hodně prostoru v poli a Honza Michálec (první či třetí meta), jenž byl hlavním tahounem týmu při vítězství nad Eagles.

Velkou zodpovědnost při vedení týmu zvládl na výbornou Vasil Zhupanin, nezištně pomáhal také Vojta Vlach a Kuba Kubata. I druhý tým Sokola Hluboká se mohl opřít o početnou diváckou podporu z řad rodičů. Všem hráčům, trenérům a rodičům děkuji za pěkný baseballový den.

Radek Drmota

Poslední Hrotovice – tvrdý pád na zem

Třetí ze seriálu hrotovických turnajů v coach ballu vrátil náš tým mladších žáků z oblak zpět na tvrdou zem. Soupeři byli po všech stránkách lepší. Vyrovnali jsme se jen Pipas Brno a i s nimi jsme dobře rozehraný zápas prohráli. Zaostávali jsme ve všech činnostech. Nejmarkantnější nedostatky jsme měli v obraně. Nezpracovali jsme míč, nedokázali vykrýt prostor, neodhadli vysoké odpaly. Na palce

přesvědčili jen Matěj Vlach a Petr Vojta, ostatní se vraceli ke svým stereotypům, které stativ odpustí, ale nadhoz potrestá.

Ukázalo se že tým, kde chybělo mnoho hráčů, kteří patří v této kategorii k těm výkonnostně lepším, měl tolik slabých míst, že nebylo možné se s nimi vypořádat. Stejně však je důležité mít v týmu 15-18 hráčů, kteří budou schopni odehrát utkání a tak bylo důležité, že jsme se zúčastnili a nabrali další zkušenosti.

Výsledky turnaje:

Draci Brno černí – Pipas 20:0, Draci bílí 12:2, Hluboká 19:2, Třebíč 6:1

Třebíč Nuclears – Pipas 10:8, Hluboká 14:0, Draci bílí 9:4

Pipas Brno – Hluboká 11:8, Draci bílí 9:4

Draci Brno bílí – Hluboká 11:4

Pořadí nedělního turnaje v Hrotovicích

- 1.Draci Brno černí
- 2.Třebíč Nuclears
- 3.Pipas Brno
- 4.Draci Brno bílí
- 5.Sokol Hluboká

Turnaj byl posledním v seriálu Winterleague. Nejvíce bodů ve Winterleague nasbírali Draci černí (45b.), dále se umístili Třebíč 38 b., Pipas Brno 23 b., Draci bílí 22 b., Technika Brno a Sokol Hluboká 21 b., Hroši Brno 6 b.

Sokol Hluboká získal pozvání na finálový turnaj Winterleague v coach ballu. V boji o trofej se Hluboká utká s brněnskými Draky a Pipas a s Třebíčí. Finále se uskuteční v sobotu 24.3. v Liberci.

Stříbrný pohár WINTERLEAGUE 2012 je doma

Sluneční jarní sobota 24.3.2012 byla pro žáky vyvrcholením zimní přípravy. Čekali nás velké finále 3. ročníku WINTERLEAGUE v coachballu. Tentokrát nás přivítala víceúčelová hala v Liberci.

Do finále postoupily pouze 4 týmy. Účast si vybojovali Draci Brno, Nuclears Třebíč, Pipas Brno a asi jako velké překvapení pro všechny – Sokol Hluboká. Do Liberce jsme přijeli v novém klubovém oblečení a s výběrem momentálně těch nejlepších hráčů, bohužel bez trenéra Radka a bez nadhazovače Vasilu, kteří měli své vlastní baseballové povinnosti. Kluci si museli rychle zvyknout na zapůjčeného nadhazovače Jirku (Nuclears Třebíč), který nadhazoval opravdu výborně. Tímto mu moc děkujeme.

Hned v prvním zápase nás čekal nejtěžší soupeř – Draci Brno. Po rozpačitém začátku jsme s Draky srovnali krok i skóre. Bohužel i tak pro nás zápas skončil prohrou 7:4.

Po 10 minutové pauze již na nás čekal další zápas. Byl to nejnápinavější zápas celého dne. Po malých změnách na pozicích jsme nastoupili

proti týmu Nuclears Třebíč. Hráli jsme absolutně vyrovnaný zápas, kdy se bodovalo v každé směně na obou stranách. Při skóre 10:9 pro Nuclears jsme nastoupili na dohrávku. Ta pro nás nezačala nejlépe. Potřebovali jsme uhrát minimálně 2 body, ale 2 rychlé auty a prázdné mety nám vítězství vzdalovaly. Naši hráči na palce se ale nenechali rozhodit a z vítězství 11:10 se nakonec radoval náš tým. A věřte, že hlubocké maminky bylo slyšet!

S velkým úsměvem na tvářích jsme se postavili proti dalšímu výbornému týmu Pipas Brno. Opět se ukázala naše výborná páčka, kterou ocenili i trenéři jiných týmů a v obraně jsme neudělali žádné velké chyby. Nad Pipasem jsme herně dominovali a zápas vyhráli.

Výkony, které kluci podali, je nominovali až do velkého finále o 1. místo, kde už na ně čekal opět tým Draků Brno. Tentokrát jsme nastoupili s větším sebevědomím. Po skóre 5:1 pro Draky jsme zahráli výbornou směnu a vyrovnali na 5:5.

Při vyrovnaném a vypjatém zápase se Drakům povedly úžasné odpaly. Na naší straně proběhly malé změny v poli, ale čas byl neúprosný a my jsme již nedokázali na palce odpovědět. Zápas skončil 12:5 pro Draky.

WINTERLEAGUE 2012 v Liberci byla vyvrcholením zimních turnajů v Hrotovicích. Celkové 2. místo je výsledkem kvalitní zimní přípravy. Čas a zkušenosti, které hráčům věnovali trenéři nebyl zbytečný a patří jim za to velké poděkování. Děkujeme i hráčům, kteří celou zimní přípravu na sobě tvrdě pracovali a hrdě reprezentovali tým Sokol Hluboká – Černý Vojta, Jiránek Martin, Kouba Vašek, Kubata Jakub, Kubata Petr, Rehanzl Honza, Šutera Erik, Vlach Vojta, Vlach Matěj a Vojta Petr.

Po vyhlášení výsledků WINTERLEAGUE 2012, převzetí velkého poháru a sladkého dortu za 2. místo jsme dostali možnost vybrat 6 hráčů do ALL STAR GAMES. Hrát měl proti sobě vždy výběr hráčů z moravských týmů a výběr hráčů z českých týmů. Hráči Sokola Hluboká hráli ve výběru za tým Moravy spolu s vybranými hráči z týmů Draků Brno a Nuclears Třebíč. Náš tým úspěšně reprezentovali: – v coachballu: Jiránek Martin, Vojta Petr a Vlach Matěj – v T-bálu: Kouba Vašek, Rehanzl Honza a Šutera Erik »Moravský tým« v T-bálu vedli trenérsky, tak jako celý liberecký turnaj René Šutera a Martin Vlach a »moravský coachballový tým« hrál pod vedením zkušených trenérů z týmu Draků Brno a Nuclears Třebíč. Oba moravské týmy nad českými jednoznačně zvítězily. Všem hráčům za úspěšnou reprezentaci svého klubu moc blahopřejeme a držíme palce do začínající letní sezóny.

Martin Vlach

Jarní tipy na výlet!

Víte, kolik máme národních kulturních památek v Jižních Čechách? Zkontrolujte je osobně!

Okres České Budějovice:

konešpřežní železnice Č. Budějovice – Linec
areál rodiště Jana Žižky v Trocnově
zámek Hluboká, zámek Ohrada
hrad Nové Hrady

Okres Český Krumlov:

klášter Vyšší Brod
kostel Nanebevzetí P. Marie v Kájově
cisterciácký klášter s kostelem P. Marie ve Zlaté Koruně
kostel sv. Víta v Č. Krumlově
zámek Č. Krumlov
hrad Rožmberk
Krnín – venkovská usedlost čp. 3

Okres Jindřichův Hradec:

klášter Augustiánů v Třeboni
zámek Jindřichův Hradec
zámek Červená Lhota
zámek Dačice
zámek Třeboň
Schwarzenberská hrobka, Domanín
Rožmberská rybníční soustava

Okres Písek:

hrad Zvíkov
kamenný most v Písku
zámek Orlik
klášter premonstrátů v Milevsku
Zemský hřebčinec čp. 479 v Písku

Okres Prachatice:

rodný dům Mistra Jana Husa v Husinci
zámek Kratochvíle
zámek Vimperk

Okres Strakonice:

areál hradu Strakonice
vodní mlýn v Hoslovicích

Okres Tábor:

Kozí Hrádek u Tábora, Sezimovo Ústí
Stará radnice, Tábor
hrad Kotnov s Bechyňskou bránou, Tábor
řetězový most ve Stádlci
Rožmberská rybníční soustava
(zasahuje do okresu Jindřichův Hradec)

a za humny ještě máme:

Munický rybník, zoologická zahrada
Hosín – unikátní kostel sv. Petra a Pavla,
Bezdrev, druhý největší rybník v Čechách
Zbudov – selské baroko, Kubatův dům č. 1
Zahájí s kostelem ze 13. stol., místo bitvy
mezi Francouzi a Rakušany v r. 1742
Zliv koupaliště u rybníka Mydlák,
Poněšice – lidové stavby s kovárnou se
zvoničkou,
Karlův Hrádek – bývalý lovecký hrádek císaře
Karla IV.
Purkarec – muzeum vorařství a plavectví,
kostel z 13 stol. přestavěný v 19. stol.
s barokním zařízením
Plástovice – blatská vesnice s dochovanou

Sedlec – blatská vesnice s dochovanou
architekturou selského baroka
Munice – náves se statky jihočeského selského
baroka

Opatovice – zděné statky blatského typu se
zdobenými štíty a kovárnou s architekturou
selského baroka

Půjčovna kol v hotelu Závěš

– kola si můžete vypůjčit denně.
Zásoba kol je široká, od lepších modelů
po klasické, kola jsou pod stálým
dohledem a servisem p. Roberta Prokeše.
Informace na recepci hotelu
a tel. 775 966 666.

Poděkování vděčných bruslařů

Jménem Hanky Hanušové i všech dalších
anonymních bruslařů vděčný úsměv a palec
vzhůru posíláme panu Křížkovi do Purkarce,
za to, že prohrnul dráhu směrem na hráz,
a umožnil tak skvělé bruslení všem
nadšeným bruslařům na přehradě. Směrem
proti proudu údajně dráhu protahoval někdo
neznámý. I jemu patří dík.

A dík také těm nahoru, že poslali to
správné počasí, aby přehrada mohla tak
krásně zamrznout.

KURZ KRESLENÍ PRAVOU MOZKOVOU HEMISFEROU

pro dospělé a starší děti
v Hluboké nad Vltavou

5 ti týdenní cyklus kreslení pravou mozkovou hemisférou - realistické kreslení "krok za krokem"

k portrétu - je určen všem, kteří by se rádi naučili realisticky kreslit, ale dosud nenašli odvahu nebo neměli příležitost. Kurz není jen o kreslení, ale i o pozitivním myšlení a sebevědomí. Dolní věková hranice je 12 let. Možnost přípravy na přijímací zkoušky. Vhodné jako dárek.

Co se naučíme: linie, čára, světlo a stín, kresba tužkou podle předlohy. Zájemci mohou pokračovat na kurzech kreslení portrétu.

Ukázky kreseb, které budeme kreslit:

Čas: 2 hodiny týdně ve středu od 17 do 19 hodin, 5 týdnů

1. schůzka: středa 9. května 2012, dále 16.5., 23.5., 30.5., 6.6.2012

Místo: Hluboká nad Vltavou, MÚ - Masarykova 36

Cena: 1200 Kč včetně pomůcek

Více informací, fotogalerie prací účastníků kurzů a termíny kurzů v Českých Budějovicích i jinde na

www.kalova.cz

Přihlašky u lektorky Mgr. Lenky Kalové na telefonu 725 696 133 nebo emailu jenka-kalova@seznam.cz

Místo je nutno rezervovat předem, počet účastníků je omezený!

Panorama

Biograf

Středa 11. dubna – Cesta plná kamení.
Polsko 2008. Dokumentární.
Ohlédnutí za pozůstatky 2. světové války a holocaustu... Režie: Zbyněk Zarepinskij.
Přístupný od 12 let.

Pátek 20. dubna – Alois Nebel. ČR/Německo 2011. Animovaný/drama
Vlastní soubor s temnými stíny minulosti chce vyhrát za každou cenu ...
Hrají: Miroslav Krobot, Karel Roden, Václav Neuzil ml. Režie: Tomáš Luňák
Přístupný od 12 let.

Sobota 21. dubna – Melancholia
Dánsko/Francie/Německo 2011. sci-fi/drama .
Při svatebním veselí se objeví rudá planeta, která hrozí zemi bezprostřední srážkou ...
Hrají: Kirsten Dunst, Charlotte Gainsbourg, Kiefer Sutherland. Režie: Lars von trier
Přístupný od 12 let.

Pátek 27. dubna – Když kámen promluví.
ČR 2010 Dokumentární. *Autobiografický příběh známé divadelní osobnosti... o jeho názorech na život...*
Hrají: Jaroslav Dušek. Režie: Viliam Poltikovič. Přístupný.

Sobota 28. dubna – Tantra. ČR 2010.
Dokumentární. *Chcete lépe poznat sami sebe? Nahlédněte do světa tantrických seminářů bez cenzury.* Hrají: Simona Babčáková. Režie: Benjamin Tuček. Přístupný od 15 let.

Začátky představení v 19.00 hodin.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

Středa 4. dubna – Cesty formana Šejtročka
ČR 1993. Animovaný. *Jak se stal formanem, jak vezl do Hradce mouku, jak vezl sám sebe na svatbu ad.* Režie: Nataša Boháčková
17.00 hod.

Čtvrtek 13. dubna – Modrý tygr. ČR 2011
Rodinný/komedie. *Co se stane, když se ve městě náhle objeví modrý tygr.*
Hrají: Linda Votrubová, Jakub Wunsch, Barbora Hrzánová. Režie: Petr Oukropec
Přístupný. 17.00 hod.

Komorní scéna

Středa 11. dubna – Cestujeme... Madeira.
Provede nás ing.V. Štěpanovská. 17.00 hod.
KC Panorama.

Pátky a soboty 6. a 7. a 13. a 14. dubna –

Vraždy a něžnosti

Divadlo Hluboká
v produkci Zdeňka Pikla
Divadelní představení
– komedie
19.00 hodin

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Hluboká nad Vltavou
stálá expozice: Gotické umění / Malířství a sochařství, České sochařství 20. století, Flámské a holandské malířství 16.–18. století

4. – 29. dubna 2012 »V knize ukryté...«
práce žáků základních, uměleckých a studentů středních škol z Jihočeského kraje.
Vernisáž 4. dubna od 10:30 hod.

Připravujeme:

František Muzika – 19. 5. – 31. 10. 2012

Wortnerův dům AJG

České Budějovice, U Černé věže 22

VÝSTAVY

Markéta Zlesáková / Paměť – do 15. 4. 2012
Bohuslav Reynek / Don Quijote - 19. 4. – 24. 6. 2012 / Vernisáž 19. dubna od 17 hodin

VÝSTAVY

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni
Mezinárodní keramická symposia – stálá expozice

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou / tel. 387 967 041, F ax 387 965 436
e-mail: sekretariat@ajg.cz, ajg@ajg.cz ,
www.ajg.cz. Pořady pro školy na objednávku /zimova@ajg.cz

Pojďte s námi do Prahy do divadla

13.5.2012 – neděle
STAVOVSKÉ DIVADLO

Čaj u pana senátora

hrají František. Němec, Eva Salzmannová, Václav Postránecký, A. Švehlík a další herci, režie Ladislav Smoček.

Informace o odjezdech a cenách vstupenek a dopravy na tel. 387965153 nebo 728194574 p. Bezděková

Velikonoční bochánky (s andělem...)

Pečení bochánků v hotelu Závěš se bude konat **5. 4. od 16,30 a od 19,00 hod.**

V pauze pak budeme pod vedením Jarky Běhounkové zdobit velikonoční perníčky. Zájemci se mohou přihlásit na recepci hotelu nebo telefonicky na tel.č. 775 966 666.

Zde získají i všechny podrobnější informace. Na všechny se už teď těší *Hanka Hanušová*

Další tipy:

8. dubna – Velikonoce v ZOO s Flopem

14. – 15. dubna – Slavoj Cup jachting, rybník Bezdrev

14. – 15. dubna – zahájení turistické sezóny

21. dubna – mezinár. výstava psů Křivonoska

27. dubna – pálení čarodějnic – sportovní relaxační areál

28. – 29. dubna Modrá stuha Bezdreva

Ústav dějin umění FF JU a Alšova jihočeská galerie organizují v rámci projektu Europa Jagellonica přednáškový cyklus Umění v jižních Čechách za vlády Jagellonců.

Přednášky se uskuteční vždy v úterý od 17 hodin v přednáškovém sále Wortnerova domu AJG

24. dubna

Prof. PhDr. Milena Bartlová, Csc. vysoká škola umělecko průmyslová v Praze

Dekadence nebo rozkvět? Umění

jagellonské doby mezi pozdní gotikou a renesancí.

Před přednáškou proběhne od 15.30 hod. v knihkupectví Kanzelsberger v Kanovnické ulici představení nové knihy prof. Mileny Bartlové »Skutečná přítomnost. Středověký obraz mezi ikonou a virtuální realitou.«

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 4. Duben 2012. Ročník 43. Vychází měsíčně. Vydává městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžičková), ☎ 775 622 006. E -mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pírgl. **Odborní počítačová poradci:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička. **Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci**, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

ZAHÁJENÍ TURISTICKÉ A PLAVEBNÍ SEZÓNY

VLTAVA OPEN

WWW.VLTAVAOPEN.CZ

& 1. KOMBINOVANÁ
- cyklistický
happening

VLTAVA NÁS SPOJUJE

19.5.2012

ČESKÉ VRBNÉ – Vodácký areál Lidy Polesné u Českých Budějovic

HUDEBNÍ PROGRAM od 14:00 h

MŇÁGA A ŽDORP
BLUE EFFECT
100 °C
SUNSHINE
THE POOH
L.A.
JOHNY SAID
THE NUMBER

TÉMATICKÝ PROGRAM od 13:00 h

Slavnostní zahájení turistické a plavební sezóny
Den otevřených dveří na vodním díle České Vrbné
Ukázka sklopného mostu a plavební komory
Výstava prací architektonické soutěže
"YOUNG ARCHITECTS AWARD"
Dětský program / divadélko Kašpárek
Hasiči, policie, vodní záchranná služba – ukázka techniky
Kanoje, polo, rafting, vodní slalom, dračí lodě
Řidičské trenážery / simulátor nárazu / opilé brýle
Promítání tématických filmů / prezentace partnerů
Cyklistický happening – okruh České Budějovice
start ve 12:00 h – Lannova loděnice
/ na každém okruhu checkpointy s razítky – losování o ceny

**HLUBOKÁ
NAD VLTAVOU**

Sportovně relaxační areál

TÝN NAD VLTAVOU
parkoviště Pod kostelem

PURKAREC
u kostela

MODERÁTOR / Miloš Knor

PLAVBY LODÍ po trase: LANNOVA LODĚNICE — ČESKÉ VRBNÉ — HLUBOKÁ N. VLT. a zpět
HLUBOKÁ N. VLT. / přístaviště „Hamry“ — PURKAREC — přehrada HNĚKOVICE a zpět

**OPEN
RIVERS**

DOPRAVA K AREÁLU ČESKÉ VRBNÉ

MHD: konečná trolejbusu č. 9 – stanice České Vrbné PĚŠKY NEBO NA KOLE: červená a modrá turistická trasa /
cyklostezka Č. Budějovice – Hluboká n. Vlt. AUTEM: auta nechte doma, parkování v místě OMEZENO

více na www.vltavaopen.cz

